

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrsko deželo za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za jeden mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za jeden mesec 1 K 90 h. Za pošiljanje na dom računa se za vse leto 2 K. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Posamezne številke po 10 h. Na naročbo brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oznanila plačuje se od štiritopne petit-vrste po 12 h, če se oznanilo jedenkrat tiska, po 10 h če se dvakrat, in po 8 h, če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnništvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari. — Vhod v uredništvo je iz Vegove ulice št. 2, vhod v upravnništvo pa s Kongresnega trga št. 12.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34. — „Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla konec meseca naročnina, prosimo, da jo ob pravem času ponovno, da pošiljanje ne preneha in da dobijo vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Vse leto . . . K 22.— | Četrta leta . . . K 5:50
Pol leta . . . „ 11.— | En mesec . . . „ 1:90
Za pošiljanje na dom se računa za vse leto K 2.—

S pošiljanjem po pošti velja:

Vse leto . . . K 25.— | Četrta leta . . . K 6:50
Pol leta . . . „ 13.— | En mesec . . . „ 2:30

Naroča se lahko z vsakim dnevom, a hkratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne oziramo na dotično naročilo.

List se ustavlja 10. dan po potekli naročnini brez ozira vsakemu, kdor ne vpošlje iste ob pravem času.

Upravnništvo „Slovenskega Naroda“.

Deželni zbor kranjski.

I. seja dne 30. decembra.

(Konec.)

Že včeraj smo rekli, da v deželnem zboru še ni bilo take razprave, kakor je bila razprava o proračunskem provizoriju v včerajšnji seji. To je naravno, ker doslej ni bilo v dež. zboru pobalinskih značajev Šusteršičevega kalibra. No, včerajšnji nastop je Šusteršičevim kumpanom in škofu pokazal, da večina dež. zbora si ne da imponirati s surovim natolcevanjem, in da bo znala vsak poskus nesramnosti korenito zavrniti. To pot je Šusteršič še po ceni izšel, največ zato, ker si je izbral najvarnejši sedež, v kotu, kamor ne more nihče do njega. Na desni strani ga čuva kravar Drobnič, pred njim stojita na straži Jaklič in Brejc, z druge strani pa ga varujeta dr. Krek in dr. Schweitzer. Iz tega kotička je mož krulil, a morda se pri drugi priliki prepriča, da ga tudi tam dosežejo — zausnice, katerim gotovo ne uteče.

Razpravo o proračunskem provizoriju je otvoril dr. Šusteršič. Spoznalo se je, da je govor »napilil«, in da je svoje ožje prijatelje dobro poučil, kdaj mo-

rajo nastopiti kot klakerji. Klakerji, namreč Krek, Brejc, Jaklič, Schweitzer, Arko in Drobnič so delali, kakor bi bili plačani. Drugi klerikalci se niso dosti ganili, nekateri so se celo ostentativno vzdržali vsacega pritrevanja Šusteršiču.

Šusteršič je začel z obžalovanjem, da se gospodari s provizoriji, češ, vlada bagatelizira dež. zbor, ker mu ne da prilike, sklepati pravočasno o proračunu. S provizorijem se da dež. odboru moč, da razpolaga z deželnim denarjem. Vprašanje je torej, ali zaupa dež. zbor dež. odboru. V imenu klerikalne stranke izjavi dr. Šusteršič, da nima zaupanja do večine dež. odbora, (Dr. Tavčar: To je grozno! Veselost), da, popolno nezaupanje. (Smeh. Dr. Tavčar: Joj, kaj bo zdaj!) Dež. odbor je pristransko posloval, ni imel pred očmi interesov dežele, ampak strankarske koristi večine (Veselost. Klici: Smešno! — To je preneumno! — Konsume naj bi podpiral, kaj ne!) Strankarsko postopanje se vidi iz imenovanj v cestne odbore in v šolske svete. (Klic: Tu Vas torej črevelj žuli! Veselost.) Mej zadnjo volilno borbo je hodil reprezentant večine dež. odbora po deželi in agitiral, češ, če ne boste glasovali z liberalci, ne dobite ničesar. Izrekel je parolo »liberalcem groš — klerikalcem knof«. (Klerikalci kličejo pfuj.) Če reče kaj tacega človek, ki je kot dež. odbornik plačan s katoliškim denarjem, je to brezsraven cinizem. Tak človek je brezsraven —

Tu je nastal vihar, ki se ne da popisati. Napredni poslanci so skočili s sedežev in zaoril je klic: »Preklicati mora, drugače ga ne pustimo več govoriti«. Začeli so upiti tako, da Šusteršič ni mogel govoriti. Čuli so se klici: Ven ž njim! Šuft! — Slep! — Prekliče naj, drugače ven ž njim! — Šusteršič je tulil: Vi ste izdajalci naroda! — na kar ga je zopet obsula ploha »šuftov« in »sleparjev«, »žlindre« je kar mrgolelo. Šusteršiču so pomagali Brejc, Schweitzer, Jaklič in Krek. Upitje je bilo velikansko, da ni bilo nič razumeti, kaj klerikalci ugovarjajo. Glavar je mahal z rokama in nekaj govoril, a nihče ga ni poslušal. »Ven ž njim«, »šuft«, »žlindra«

— prekliče naj — je donelo z elementarno močjo iz vrst poslancev in z galerije. Glavar je zapustil svoj sedež in šel v gručo naprednih poslancev miriti, naj puste Šusteršiča govoriti in naj se vrnejo na svoje se-deže. Res so napredni poslanci počasi utihnili in se vrnili na svoje se-deže.

Glavar je posvaril zbornico, češ, ako se še tak prizor ponovi, da zaključijo sejo.

Posl. Hribar je rekel, naj Šusteršič svoje besede prekliche, sicer ga napredni poslanci na noben način ne puste dalje govoriti.

Posl. dr. Tavčar: Če tak človek, kakor je Šusteršič, kaj prekliche ali ne prekliche, na to jaz nič ne dam. Naj le naprej govori.

Posl. Hribar (dr. Tavčarju): Če je tebi prav, pa ga pustimo.

Šusteršič je potem mogel nadaljevati. Deklamiral je, da so ¼ deželnega denarja klerikalne (Posmehovanje. — Hribar: To je smešno!) in da klerikalci ne bodo glasovali proti proračunskemu provizoriju, ker nočejo še izvajati vseh konsekvenc. Ako pa dež. zbor ne bo upošteval, da so klerikalci zastopniki ljudstva (dr. Tavčar: Ali smo mi zastopniki cigánov?), potem bodo izvajali vse konsekvence (Posmehovanje) in nastopili s tisto brezobzirnostjo, ki jo narod zahteva (Smeh in ironični klici, klerikalci pa ploskajo. Drobnič je pljunil v roko, da je bolje tolkel.)

Zdaj se je začelo sicer elegantno, a toliko občutnejše moralično klofutanje dr. Žlindre.

Dež. glavar Detela je dejal, da dež. odbor v celoti ni odgovoren za to, kar posamezen član govori, potem pa odločno in osorno zavrnil Šusteršičevo očitjanje, da dež. odbor prisranksko postopa. Deželni odbor ima seveda svojo večino in svojo manjšino. Ena stranka zaupa večini, druga ne. To je naravno in povsod tako, gotovo pa je tudi, da ravna dež. odbor z dež. imetjem popolnoma nepristransko in so torej Šusteršičeva na tolcevanja neosnovana. (Dobro klici. Klerikalci delajo dolge obraze).

Dež. predsednik baron Hein je z ozirom na Šusteršičevo očitjanje, da vlada dež. zbor bagatelizira, konstatoval, da ga je to očitjanje silno presenetilo. Parlamentarne razmere so vzrok, da dež. zbor ne more zdaj dlje časa zborovati, a čudno je, da Šusteršič to graja, ko je bil ravno dr. Šusteršič tisti, ki je hotel preprediti, da se skliče dež. zbor za danes ter bi bil rad, da bi se bilo pobiranje deželnih doklad kar kratkim potom dovolilo (Začudenje. Klici: Ta je dobra! Klerikalci delajo še daljše obraze).

Posl. dr. Tavčar je izrekel svoje obžalovanje, da si je izborni katoličan dr. Šusteršič štel v prvo dolžnost, stopivši v to dvorano, kjer se je vedno pokladala največja važnost na dostojnost razprav grešiti proti temu načelu in nastopiti, skrajno nedostojno. Govornik izjavi, da Šusteršiču ne bo sledil na to stezo (Dobro klici). Čudno se je glasila Šusteršičeva tožba, da vlada dež. zboru ne da časa za zborovanje, čudno zategadelj, ker Šusteršič komaj čaka, da onemogoči zborovanje. (Živahno pritrevanje.) Grozil je s silno opozicijo in z obstrukcijo. Če vi mislite, da bo kdaj manjšina gospodovala nad večino, vam garantiram, da boste pogoreli in da Vas bomo že znali ugnati v kozji rog (Medklici. Šusteršič: Koliko glasov ste pa dobili?) Ne bom štel glav in števil, a z Vami se pač vedno lahko merimo. (Zopet medklici). Vsaka stranka nastopa politično in se ogiba vsemu, kar bi jej kot stranki škodovalo. Tako se godi povsod in če bi bil Šusteršič dež. glavar, (Veselost) bi tudi nič tacega ne storil, da bi bil Schweitzer ali Krek nezadovoljen. Dež. glavar, ki vendar pripada klerikalni stranki, je priznal, da je večina izborna gospodarila. Šusteršič je imel dolžnost navesti slučaje, kdaj in s čim je deželni odbor storil komu kako krivico. Slučaje taci materijelnih krivic naj takoj tu navede Šusteršič, če jih more. Pa jih ne more. V političnem oziru pa postopa večina dež. odbora tako, kakor vsaka večina. Ko so prišli klerikalci v dež. odbor v večino, so odstavili vse cestne odbore in jih popolnili s svojimi pristaši. Ravno

LISTEK.

Novoletno darilo.

(Spisal Rudolf Arko.)

Novo leto je bilo.

Sodni adjunkt Milan Pretnar se je ravnokar prebudil v svoji mehki postelji ter pogledal z zaspanimi očmi proti oknu, ki je bilo popolnoma prekrito z ledenimi cveticami. Toda mraz ga ni mogel obdržati v gorki postelji, skočil je iz nje ter se jel oblačiti. Bilo bi pa tudi precej čudno, če bi danes leno polegal — danes, ko se ima odločiti, ali bo Kristina, edina hči starega in bogatega Mejača, njegova nevesta. Sicer se ni bal, da bi ga stari Mejač zavrnil, še manj, da bi mu Kristina odrekla, toda vendar mu je bilo nekako tesno pri srcu. Neka misel se je vtihotapila v njegovo dušo ter mu nagajala in ga ovirala, da ni mogel vseh svojih mislij posvetiti le Kristini. . .

In vendar je bil uzrok, ki je povzročil te disharmonije v adjunktovih mislih, prav malenkosten.

Nekaj dni pred božičnimi prazniki je dobil kratko pismo, v katerem obljub-

lja neka Albina, da bo poslala njegovi bodoči nevesti Kristini prav originalno novoletno darilo.

Ta Albina je nekaj igrala precej imenitno ulogo v življenju adjunktovem. Bila je natararica v gostilni, kjer je bil Pretnar stalen gost. Prav nič ni bilo čudno, da so ga njene telesne lepote in kreposti omamile, kajti Albina je bila prav zalo dekle. Kraj, v katerem je Pretnar takrat služboval, je bil precej majhen — in radi tega je uplival na Albino, da se je preselila v glavno mesto, kjer je ni ravno že vsakdo poznal. Tam ji je najel majhno elegantno stanovanje. . .

Bil je takrat še poetičen madenič! —

Toda življenje radi njega ni prenehalo, okoli njega je bila vseeno suha realnost. In ljudje, ki so še živeli pravo realno življenje, ki so še v svoji grdi sebični ljubezni računali z denarjem, so ga začeli nadlegovati v njegovi sreči. Poklicali se ga nazaj v realno življenje. Toda njegova vrnitev je bila žalostna, pretresla mu je dušo, kajti spoznal je, da človeštvo še ni prišlo iz navadne nizke materijalnosti. Kopica neplačanih računov mu je zasejala zaničevanje do človeške družbe. Ideal za idealom mu je uhajal iz

srca — in naposled se je zaljubil v koščeno, starikavo Mejačovo hčer, Kristino, katere najlepša čednost in krepost je bil — denar.

Tako je žalostno spoznanje izbrisalo iz adjunktovega srca — lepo Albino.

Toda to pismo ga je nehote zopet spomnilo vseh nekdanjih srečnih in nesrečnih dnij. Prve dni se niti menil ni za obljubljeno novoletno darilo. Sempatja se je zasmel, sicer je pa dan za dnevom posecal Mejačeve, kjer je dobro večerjal — po večerji pa s starim, napol gluhim Mejačem in z njegovo dolgo, koščeno hčerjo igral tarok.

Toda čimbolj se je bližalo novo leto, tembolj se je spominjal tega pisma. Naposled se mu je to novoletno darilo zdelo precej mistično. In ko sta včeraj zvečer vplivala s Kristino svinec — je postala misel na novoletno darilo precej kritična. Kar slučajno se je iz svinca napravil neki stvor, ki je bil v vseh svojih detajlih podoben majhnemu otroku. . . Dolga Kristina je sramežljivo povesila oči, rdečica ji je zalila rumena lica in lahno mu je stisnila roko. Toda vse to ni prav nič delovalo na njegovo mišljenje; pač pa se je ta stvor iz svinca združil z onim obljub-

ljenim novoletnim darilom. . . In v svojih mislih ni videl več svinčene podobe, ampak pravega živega otroka, ki je stegal svoje ročice proti njemu. In kar mraz je lezel po njegovih kosteh, ko si je naslikal prizor, ki ga morda čaka danes pri Kristini. Nič mu ni bilo prav. Eden zavratnik mu je bil preozek, drug zopet preširok — in drug za drugim so frčali v kot. Tako je precej časa preteklo, da se je adjunkt popolnoma oblekel, si navihal svoje brke ter zapustil sobo.

Zunaj je bilo mraz, toda še bolj mraz je bilo v Pretnarjevi duši. Niti ljubezen do dolge Kristine, niti snubsko veselje, ki ga morda še danes čaka, ga ni moglo ogreti. Skoraj žalosten, s povešeno glavo je šel mimo ljudij. . . Dozdevalo se mu je, da se vsi ljudje obračajo za njim ter si šepetajo novico, da je danes zjutraj dobila Mejačeva Kristina prvo imenitno novoletno darilo. . . In slišal je zaničljiv smeh. . . roganje. . . Polastila se ga je bojazen ter ga tirala ven iz mesta. . .

Šel je v prosto naravo. . . Morda tam najde leka svoji duši. In gledal je stare, brezliste kostanje, ki so bili pokriti z ivjem. . . gledal bele, v jutranjem solneou se lesketajoče travnike — gledal je vse

tako so postopali glede šolskih svetov. Se ranjki poslanec Globočnik ni našel milosti in ni bil več poklican v šolski svet. Mi nismo takrat ugovarjali, ker vemo, da je to leželo v politiki. Zato pa nam taki napadi ne jemljejo spanja. (Šusteršič: Spite 24 ur! Klic: Da bi Vi laglje sleparili z žlindro!) Že dež. glavar je naglašal, da je treba ločiti med menoj kot dež. odbornikom in kot politikom. Razen dr. Šusteršiča imajo tudi drugi pravico agitirati, nepošteno pa je, najmanjšo besedo, ki se je izrekla v agitaciji, zlorabljeni na tak način. Večina dež. odbora ni všeč dr. Šusteršiču, to vemo, in vemo, da mu včasih tudi manjšina ni po volji, (Veselosť.) zato nas njegovi napadi ne motijo. (S posebnim povdankom in preziranjem.) Ena pa je: Ako je v politiki kaj poštenja, me dr. Šusteršič tega poštenja ne bo učil. (Viharno odobravanje Šusteršič skoči kakor besen in vpije: To je osebno razžaljenje. Jaz sem dal denar, (pri žlindri), Vi pa jemljete katoliški denar kot dež. odbornik. Sram Vas bodi! — Ugovori. Klici: Molči žlindra! — Kaj pa spet hoče ta ožlindrani slepar?) Dr. Tavčar: Le tiho bodite, dr. Šusteršič, Vi imate čast v škornjih, v rokah pa žlindro! (Burno pritrdjevanje. Škof hiti iz zbornice. Klic: Škofa je sram, zato beži. Klic: Nič ga ni sram, strah ga je.)

Posl. Hribar je rekel, da je puhlost dr. Šusteršičevih očitaj razvidna iz tega, da Šusteršič ni mogel navesti nobenega konkretnega slučaja, da dež. odbor z denarjem pristransko postopa. Šusteršič je sicer v tesni zvezi s sv. Duhom. (Veselosť. Šusteršič: stara baba.) Ali je to govoril pred samimi babami, ne vem, njegovo glasilo je tako pisalo. (Šusteršič: Oslarije!) Konstatujem, da kaže njegov današnji nastop, da ga je sv. Duh na cedilu pustil. (Šusteršič: »Enteleģenca!«) Govornik je pojasnil, kako bedasta je trditev, da so $\frac{3}{4}$ vsega dež. denarja klerikalne. Mesta in veleposestniki plačajo res $\frac{3}{4}$ vsega dež. denarja, najmanj pa plačajo klerikalci. Šusteršičeva bahavost je neumna in namenjena, napraviti utis na nerazsodno maso. (Šusteršič: Kar ni za banko »Slavijo«, je vse nerazsodno!) Le pustite banko »Slavijo«. (Medklici. Glavar zakliče osorno dr. Šusteršiču, naj miruje.) Lahko Vam povem, da smo klerikalno zavarovalnico »Unio catholica« zaradi sleparij danes zaprli in da bi jaz lahko marsikaj poročal o vaših družtvih.

Zbornica je potem na predlog dr. Tavčarja sklenila konec debate. Deželni glavar je Šusteršiča poklical k redu zaradi besede »oslarija«.

Šusteršič se je ponižno opravičil radi tega medklica. Potem se je zagovarjal napram baronu Heinu ter vlado pozivljaj, naj državni zbor razžene in naj izvrši državni prevrat ter uvede splošno in jednako volilno pravico. Končno je rekel, kaj je bolj škandalozno, če on po vesti graja člana dež. odbora ali to, kakor se je z njim postopalo. (Dr. Tavčar: Od takega človeka, kakor ste Vi, je škandalozno vsako očitjanje.) Končno je Šusteršič grozil

s pestjo in vpil »a rivederci«, kar je obudilo homeričen smeh.

Poročevalec Grasselli je dejal, da se čisto nič ne čudi, da Šusteršič nima zaupanja v dež. odbor. Od klerikalnih gospodov tudi nihče ne zahteva, da bi imeli kaj zaupanja. (Burno pritrdjevanje, klerikalci vpijejo vse vprek.) Očitajo se je večini, da strankarsko postopa. V kolikor se tiče političnih zadev, naj to le velja, saj ravno zato klerikalci obžalujete, da nimate večine, da bi je za svojo strankarsko politično korist mogli izkoriščati. (Viharno pritrdjevanje, Šusteršič psuje, klerikalci vpijejo, posebno dr. Brejc. Dr. Tavčar: Vi, dr. Brejc, pojdite rajše na Gorenjsko fotografirati! — Brejc umolkne in ne zine niti besedice več. Šusteršič: Boste že videli, kaj bo še ljudstvo reklo. Smeh in ironični klici.) — Druga stvar je pa z denarjem. Z vso odločnostjo zavračamo očitjanje, da je večina denar pristransko porabljal. (Burno pritrdjevanje). V tem oziru je dež. odbor strogo nepristransko postopal in se z ogorčenjem zavaruje proti natolcevanjem dr. Šusteršiča. Kar je kak posamezen član dež. odbora na kakem volilnem shodu govoril, to dež. odbor nič ne briga. Dež. odbor ni imel povoda, se s tem baviti, ker ima dobro vest, da ravna pošteno in nepristransko. (Burno pritrdjevanje).

S tem je bilo končano moralčno kľofutanje dr. Žlindre za njegovo podlo infamijo, da dež. odbor z denarjem pristransko ravna.

Posl. baron Schwegel je potem utemeljeval nujnost svojega predloga, naj se dovoli 60.000 K prispevka za napravo ceste od Škofje Loke do Podbrda, katera cesta je potrebna za dovažanje materiala za zgradbo Bohinjske železnice.

Nujnost je bila sprejeta, na kar se je seja pretrgala.

* * *

Popoldanska seja bi se bila morala začeti ob treh, a začela se je šele ob štirih, ker se je deželni glavar udeležil posvetovanja klerikalnih poslancev zaradi volitve deželnega odbora. Klerikalci so zahtevali, naj se volitev dež. odbora odloži. Zahtevali so to zaradi tega, ker se niso mogli zjediniti, koga bi poslali v dež. odbor kot zastopnika kurije kmetjskih poslancev. Šusteršičeva klika je hotela odstraniti posl. Povšeta iz dež. odbora. Kandidatov je bilo seveda vse polno. Govori se, da je po mestu dež. odbornika skominalo Brejcu, Kreku, Schweitzerju, Jakliču in tudi Žitniku. Klerikalci so celo grozili z obstrukcijo v obliki nujnih predlogov, če se volitev ne odloži, ker se pa večina za te grožnje ni zmenila, so se končno lepo udali.

Ko se je končno začela seja, je najprej posl. baron Schwegel meritorno utemeljeval svoj nujni predlog zastran prispevka za zgradbo ceste od Škofje Loke v Podbrdo, katera cesta bi se potem prevzela kot deželna cesta. S tem bi se pomagalo zgradbi bohinjske železnice in bi bilo v gospodarskem oziru pomagano prebivalstvu.

Dr. Krek je navajal vsakovrstne pomisleke glede predloga, končno pa nasvetoval resolucijo, naj vlada uvaža prošnjo selske občine.

Pri glasovanju je bil predlog barona Schwegla sprejet, resolucija dr. Kreka je bila sicer odklonjena, a glavar se je včel in pomotoma konstatiral, da je bila sprejeta. Klerikalci so hitro ugovarjali, da je že konstatiran izid glasovanja, da se glavarjeva zmota ne sme popraviti. Ker večini na tej brezpomembni resoluciji ni nič bilo, je pustila, da velja resolucija kot sprejeta.

Po predlogu barona Schwegla sta bila kot reditelja izvoljena poslanca baron Apfaltrern in Pirce, kot verifikatorja dr. Schaffer in dr. Schweitzer.

Poročilo dež. odbora o izidu deželnozbornskih volitev se izroči posebnemu odseku.

Potem se je vršila volitev deželnega odbora. Iz kurije veleposestnikov je bil izvoljen odbornikom posl. dr. Schaffer, namestnikom posl. grof Barbo, iz kurije poslancev mest in trgov je bil izvoljen odbornikom posl. dr. Tavčar, namestnikom dr. Ferjančič, iz kurije poslancev kmetjskih občin je bil izvoljen odbornikom posl. Povše namestnikom posl. dr. Brejc, iz cele zbornice je bil izvoljen odbornikom posl. Grasselli, namestnikom posl. Kušar. Klerikalci so glasovali za dr. Kreka, oziroma za dr. Brejca.

Koncem seje so klerikalci interpelirali vlado zastran sprejetja deputacije dež. zbora, ki je imela prositi za ustanovitev univerze.

Posl. Hribar in tovariši so stavili dva samostalna predloga.

Prvi se tiče univerze v Ljubljani in nasvetuje:

a) Vlada se nujno pozivlja, da pospeši vse predpriprave za ustanovitev univerze in izposluje dotični kredit;

b) Izvoli se deputacija, ki pojde cesarja prosit, da odredi ustanovitev vseučilišča v Ljubljani;

c) Izvoli se odsek treh članov, ki naj se pomnoži po zastopnikih obč. sveta ljubljanskega, »Slovenske Matic«, društva »Pravnik« in profesorskega zbora ljubljanske bogoslovnice ter stopi v zvezo z akademsko mladino v svrhu pospeševanja cele akcije;

d) Dovolj se kredit 3000 K za dovolitev nagrad najboljšim znanstvenim spisom. Drugi predlog zahteva z ozirom na bankerot zavarovalnice »Unio catholica«, naj vlada posveti vso pazljivost ljubljanski vzajemni zavarovalnici.

V deželno prizivno komisijo za obratino je bil izvoljen kot član odvetnik dr. Majaron v Ljubljani, kot namestnika pa Anton Belec v Šent Vidu in Peter Strel v Ljubljani.

V deželno prizivno komisijo za osebno dohodarino so bili izvoljeni kot člani poslanci: baron Liechtenberg, dr. Tavčar, Grasselli in Povše, kot namestniki pa poslanci: Kušar, Košak, Brejc in Alm.

S tem je bil dnevni red končan in je deželni predsednik naznanil, da je zasedanje deželnega zbora preloženo, na kar je dež. glavar, želeč vsem poslanca srečno novo leto, sejo zaključil.

V Ljubljani, 31. decembra.

Mladočehi in sprava.

28. t. m. je bila v Pragi seja izvrševalnega odseka in parlamentarne komisije državnega in deželnozbornskega mladočškega kluba; pri tej seji se je razpravljalo o političnem položaju, o mladočški taktiki in o bodočih pravnih pogajanjih. Predsedoval je dr. Skarda, poročevalec je bil dr. Pacák, ki je opravičeval taktiko mladočškega kluba v državnem zboru. Dejal je, da politični položaj ni ugoden, a tudi ne preveč nevaren. Za skrajni pesimizem ni še vzroka. Debata je trajala na to štiri ure. Vsi govorniki so odobraval postopanje Mladočehov v zbornicah. Glede obstanka državnega zbora so govorniki naglašali, da ni stvar Čehov, da bi branili ustavo, katero so ustvarili Nemci, tem manj, ker treba decembarsko ustavo odpraviti kot nerabno. Proti Koerberju je govorilo mnogo govornikov ter mu očitalo pristranost in favoriziranje Nemcev. Glede pravnih pogajanj se ne pričakuje ničesar pozitivnega. Vendar bodo Čehi poslali svoje zastopnike k tem konferencam, da pokažejo svojo dobro voljo. »N. Fr. Pr.« dokazuje že na podlagi prve deželnozbornske seje v Pragi, da se sprava ne dožene in da bodo tega krivi le — Čehi, ker vztrajajo na svojem državnopravnem stališču. Državnopravna adresa na krono se zdi »N. Fr. Pr.« demonstracija proti ustavi in proti spravi. Agrarci zahtevajo, da se teh pogajanj udeležé vse nemške stranke, sicer se sami konferenc ne udeležé. Iz tega sledi, da pri pravnih pogajanjih tudi čeških agrarcev ne bo.

Avstro-ogrška nagodba.

Iz Budimpešte poročajo v »Frankfurter Ztg.«: Obojestranska ministrska predsednika sta se sešla na Dunaju, da se posvetujeta o položaju, o perečih gospodarskih vprašanjih nagodbe, o avtonomnem carinskem tarifu in o mednarodnih trgovinskih pogodbah. Ministrska predsednika se skoraj nedvomno zjedinita, a kako sprejmeta to zjedinenje parlamenta, je drugo vprašanje. Ogri kričé, da jih Avstrijci gospodarski izrabljajo in Avstrijci se pritožujejo, da jih Ogri goljufajo. Naj se uredé razmere v Avstriji kakorkoli, na Ogrskem bo imela vlada s kakršnokoli nagodbo težko stališče. Ne glede na to, da na Ogrskem Avstrijce sovražijo, so se neki krogi tekom zadnjih treh let uživali v misel ločenega carinskega ozemlja in na vsak način bodo v ogrskem parlamentu hudi boji, da se gospodarska vprašanja, ki so z Avstrijo skupna, rešijo ugodno. Vsekakor danes glede nagodbe z Avstrijo in glede trgovinskih pogodb ne mere nihče reči ni.

Dalje v prilogi.

to, toda videl ni ničesar, ker njegova duša ni bila dovzetna za vse te stvari... Zdaj pazdaj je videl kak lep prizor, ki bi ga čakal na strani bogate Kristine. — Toda vse to je kmalu uničil mali svinčeni otrok, ki se je priplazil po vseh štirih ter se mu prav poredno zasmejal v obraz, stegnil roke ter ga hotel objeti... In slišal je za sabo otročji glas, ki ga kliče »atek, atek«. Duša se mu je tresla... Zopet se mu je zazdelo, da se je jel ta otročji obraz spreminjati, se večati — pri njem je stala Albina sama ter mu žugala in ponujala nekaj v plenice zavitega.

Skoraj je obupal. Hotel se je domov vrniti ter odložiti obisk — toda s tem bi ravnotako uničil svojo stvar!

Nekoliko se je ojunatil, prižgal si smodko, trdo stopal, vzdignil glavo ter jezno pihal oblake dima v mrzli zrak novoletnega dneva...

Šel je proti Mejačevim.

Ko je prišel v vežo Mejačeve hiše, je z roko krčevito potegnul preko čela, kakor bi si hotel na ta način pregnati neljube misli, ter stopil v predsobo.

Toda kakor bi ga pičil gad, je skočil korak nazaj. Iz sobe se je zaslíšal otročji glas. V adjunktovih mislih se je kar nekaj zmešalo... Samega sebe se ni več za-

vedal in kakor brez pameti je drl iz hiše na cesto. Ni se ozrl nazaj, kajti v prvem trenutku je bil prepričan, da so ga Mejačevi zapazili, da ga kličejo, da ga zmerjajo... Šele sčasoma se je nekoliko pomiril ter plašno pogledal nazaj.

Vse je bilo mirno. Ljudje so hiteli mimo njega ter si drgnili roko ob roko, ker je bilo zelo mrzlo. Adjunkt je začel bolj počasi stopati ter nekoliko bolj trezno premišljevali svoje žalostno stanje. Spoznal je, da je njegov up splaval po vodi — da ne bo nikdar zet bogatega Mejača. In kar zona ga je obšla, ko se je spomnil dolge vrste ljudij, sitnih, požrešnih ljudij, ki ga bodo v kratkem času nadlegovali z neplačanimi računi.

Mislil je in sklepal — ter prišel do precej žalostnega zaključka. Videl je, da je svoje najlepše dni zaigral in da mu tudi v bodočnosti ne preostaja drugega, nego beda, da zadosti sitne upnike.

In ko je prišel domov, se je vrgel na posteljo ter kľel usodo, ki ga tako kruto preganja. In kakor bi ne bilo več življenja v njem, je ležal nepremično ter zrl v strop, kjer se je ravnokar sprehajal suh pajk ter vlačil za sabo tanko pajčevino.

Na kosilo se ni niti spomnil — ležal

je celo popoldne. Že so se jele naseljevati temne sence po sobi ter se vlačile od enega kota do drugega. S ceste so zasvetile prižgane svetilke... Pretnar je še vedno ležal, dokler ga ni prebudila strežnica, ki mu je prinesla malo, parfimirano pismo... S tresočo roko ga je sprejel ter ga odprl... Spoznal ga je na prvi hip — bilo je Kristinino. Resignirano je odprl pisanje, v katerem pa ga je Kristina karala, zakaj ga ni bilo dopoldne, ko je vendar včeraj obljubil. Vabila ga je, da naj zvečer prav gotovo pride, ker ga hoče seznaniti s svojo najboljšo prijateljico Vido, ki je ravno danes prišla na poset s svojim prvorojencem...

Drugo jutro je dobil pismo Albine, ki ga je tirjala, da ji naj pošlje 400 K, da se more poročiti z nekim finančnim stražnikom — sicer pošlje račun njegovi nevesti, bogati Kristini.

Čini Mullah-Nasr-Eddina.

(Armenske narodne burke.)

(Konec.)

9.

Mullah je spravljajl nekoč žito v mlin. Vzel je osla iz hleva, navezal kurdij

(vrečo, obstoječo iz dveh delov) nasul v jeden del vreče žito, v drugi del vreče je pa radi ravnotežja nabasal kamenje.

»Kaj imaš v svojem kurdiju, Mullah?« vprašal ga je med potom nekdo.

»Na eni strani je žito, na drugi kamenje, le radi ravnotežja.«

»Tepec!« je rekel oni, »zakaj nepotrebno teži? Vrži kamenje proč in deni polovico žita na drugo stran.«

»Poglej no, ta ima prav,« misli si Mullah, »to je pametna glava.« Ubogal je torej nasvetu. Naenkrat pa zapazi, kako revno je oblečen njegov svetovalec.

»Povej mi, ali si bogat?« je vprašal moža.

»Ne, jaz sem revež, nisem nič in nimam nič,« odgovoril je vprašani.

»Ha, in jaz osel sem poslušal nasvet reveža, tepca,« je mislil Mullah ter iznova nasul kamenja v svoj kurdij.

10.

Mullah je izvedel nekega dne, da živi v sosednem mestu človek, kateri zna imenito lagati. Sklenil je torej, da obišče slavnega lažnika.

»Ali je tvoj oče doma?« je vprašal Mullah malo dekletce, ki je stalo pred hišo lažnjivca.

česar zanesljivega ali pozitivnega. Kategorična izjava grofa Apponyja, da se bo nagodba pod vsakimi razmerami sklenila, stoji torej na pesku in tudi zagotavljanje madjarskih listov, da odnese končno Ogrska zmago, še ni tako gotovo resnično in zajamčeno.

Vojna v Južni Afriki.

Zopet se pričinja novo leto, a vojne v Južni Afriki še noče biti konec. Angleški vojskovodje so naznanjali zmagovito, da se neha vojna o Binkoštih l. 1900, na to, da se konča septembra meseca leta 1901, toda vsa prorokovanja so se izjalovila, Angleži so bili za novo leto 1902 na mnogih krajih tepeni ter morajo zopet poslati čet, topov in konj, da se izgube nadomestijo in v vojski nastale luknje zamašijo. Vso Južno Afriko hočejo Angleži preprečiti z block-hišami in mrežami, ker upajo vsaj s tem užugati Bure. Ali potem porabijo Angleži vso svojo vojsko za posadke in straže, angleška vojska bo potem zaprta v trdnjavah, Buri pa bodo tem svobodnejši, ker jih ne bo nihče preganjal. Sedaj se more reči, da se je za novo leto vojna ponovila ter da se je iznova začela ondi, kjer je že dolgo ni več bilo, namreč v Oranju. Kitchener poroča o bitki pri Tweefonteinu tako-le: Major William, ki je v odsotnosti Firmana prevzel poveljstvo, je napravil na južnem poboju precej strmega hriba taborišče. Angleške predstraže so zasedle greben, ki je bil že naravno utrjen, a so ga vendar-le še utrdile. Buri pa so priplezali po severnem poboju, se zbrali blizu grebena ter nakrat s premočjo zgrabili ondotne angleške straže. Še predno so Angleži prišli iz svojih šotorov, so vdrli Buri že v taborišče in so ustrelili vsakogar, ki se je prikazal. Angleški častniki so streljali nazaj, a Buri so bili premočni. Število padlih, ranjenih in ujetih Angležev iznaša okoli polovico vse kolone. Bure so zasle dovali lahki konjeniški oddelki, a Buri so se preganjalcem odtegnili. Iz Londona poročajo, da so izgubili v tej bitki Angleži 6 častnikov in 62 mož, ki so bili ubiti ter 9 častnikov, ki so bili ranjeni. 4 častniki se pogrešajo. Število ranjenega in ujetega moštva ni znano. Slabo novo leto imajo Angleži!

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 31. decembra.

— **Osebnosti.** Deželni odbor je ugodil prošnji ravnatelja deželnih dobrodelnih zavodov vladnega svetnika gosp. dra. Alojzija pl. Valente za umirovljenje in mu za njegovo dolgoletno poslovanje v tej lastnosti izrekel zahvalo in priznanje. Provizorično vodstvo deželnih dobrodelnih zavodov je deželni odbor poveril primariju g. dru. Karolu vitezu Bleiweisu. — Gosp. Josip Rihar iz Logatca je imenovan živinozdravnikom za Šmarje pri Jelšah.

— **Z deželnega zbora kranjskega.** V včerajšnji seji sta se nam

najbolj smilila g. knezoškof in g. Povše. Šusteršič je moralistično broje tako vaje, kakor cigan mraza, sicer pa ne zasluži nikakega parda. Mož je mislil, da napravi veliko afero, pa se je grdo vrezal. Skupil jo je prav pošteno in če tudi so mu dresirani njegovi pristaši ploskali tako, da so jih kar roke bolele, je mej njimi zavladala velika potrlost. Oče Pakiž je bil v taki zadregi, da je ves klavrn obešal glavo in milo zatrjeval, da Šusteršič »ni imel slabega namena«. Škof pa se nam je smilil. Prišel je v zbornico v trdni nadi, da bo priča velikega triumpfa svojega ožindranega ljubljence. Škof je bil natančno poučen, kaj je pripravil Šusteršič za prvo sejo in kako misli nastopiti, ter je hotel s svojo navzočnostjo vzdigniti klerikalne ekscese. Jeglič seveda ni mislil, da bodo napredni poslanci reagirali, da bodo odbijali klin s klinom. Ako je prej stopical po zbornici kakor kmetška nevesta na ženitovanju, je pa potem, ko je prišlo do škandala, postal blede kakor zid, gledal ves zbežan okrog sebe in naposled bežal kakor zajec. No, pa saj so se mu lepe nade prav grdo podrla. Drugi mož, ki se nam je smilil, je bil g. Povše. Po vsi sili so ga klerikalci hoteli odstraniti iz dež. odbora. Čuje se, da je Povše v klerikalnem klubu zmagal samo z majhno večino in le vsled hudega pritiska njegovih prijateljev. Povšetova zmaga pomeni občuten poraz za Šusteršičevo kliko. Ta je namreč računala z vso zanesljivostjo, da gosp. Povšeta odstrani in je bila silno nevoljna, ker se to ni posrečilo. Šusteršičeva klika je zapustila zbornico z veliko jezo. Jezna je bila na g. Povšeta, jezna na g. dež. glavarja, ki je z nepričakovano odločnostjo nastopil proti Šusteršiču, jezna na g. dež. predsednika in jezna tudi na škofa, ki je v kritičnem trenutku pobegnil. Iz klerikalnih ust je padla beseda »škof je cagovca«, in to najbolje ilustruje položaj. — Tudi galerija ni prišla do prave veljave. Klerikalci so bili seveda poskrbeli, da je prišlo na galerijo nekaj dvomljivih eksistenc, ki so jim burno pritrdjevali, a slučajno je bilo zbranih tudi nekaj družih poslušalcev, ki so potem demonstrirali proti klerikalcem. Posebno glasna je bila Štefeška, žena klerikalnega častnikarskega vajenca Štefeta. Dokler je vladal mir, je bila kar zamaknjena v škofovo uniformo, potem pa, ko je nastal vihar, je vriskala in skakala, da se ji je vse smejalo. — Nervoznost, ki je vladala v zbornici, se je polastila tudi deželnega glavarja tako, da se je vstel. Ko je Krek predlagal neko resolucijo, pa je ni hotel premeniti, je večina glasovala proti resoluciji. Na občno začetje je glavar konstatiral, da je resolucija sprejeta. Mej klerikalci je zavladala radost. Napredni poslanci bi lahko izposlovali remedium, a ker se je glavar le zmotil, ni pa imel slabega namena, in ker vrh tega na celi resoluciji nič ni, so pustili stvar v miru. Zanimivo pa je vedeti, kako se je glavarju primerila ta nesrečica.

Za Krekovo resolucijo je glasovalo 15 klerikalcev. Mej glasovanjem je posl. grof Barbo slučajno stal in uradnemu slugi Šelkotu nekaj naročil. G. glavar je klerikalcem prištel tudi grofa Barbota in uradnega slugo Šelkoto ter razglasil, da je Krekova resolucija sprejeta s 17 glasovi. Uradni sluga Šelko ima torej zaslugo, da je bila Krekova resolucija sprejeta. V prihodnje bo moral g. glavar bolje paziti, sicer se zna še zgoditi, da bi še Štefeta štel mej poslance. — Končno naj še omenimo, da se pri glasovanju o budgetnem provizoriju niso vsi klerikalci udali Šusteršičevi komandi. Šusteršič je ukazal, da naj se klerikalci pri tem glasovanju odstranijo iz dvorane. Večina je res šla, ostali so pa gg. Mejač, Povše, Pfeifer in Pakiž, dasi jih je Šusteršič izza vrat tako grdo gledal, kakor bi jih hotel kar zgristi. — Mislimo, da so klerikalci spoznali, kam pridejo s svojo »schärfere Tonart«; če bodo drugič provocirali, se jim bo še slabše godilo.

— **Fruktificirana zahvala.** Obč. svet ljubljanski je bil pred kratkim izrekel vsem poslancem skupno zahvalo za njih delovanje glede olajšav pri potresnem posojilu. Župan Hribar je z ozirom na ta sklep, četudi ni imel izrečnega naročila, vsem trem jugoslovanskim klubom sporočil to zahvalo pismenim putem. Ker je dr. Šusteršič načelnik klerikalnega kluba, je dobil on to pismo ter je hitro poskusil izkoristiti za svojo osebo, prav kakor bi se bila njemu za njegovo osebo izrekla kaka zahvala. Vsakdo ve, kako vlogo je igral Šusteršič glede potresnega posojila in je torej ob sebi umevno, da njemu posebej pač ne gre prav nobena zahvala in mu je občinski svet tudi ni izrekel, nego le splošno vsem poslancem. Župan je šel dalje, kakor mu je bilo od obč. sveta naročeno. Naše mnenje je, da bi moral župan dobro premisliti, predno da Šusteršiču kaj pisane roke, ker mora vedeti, da bo Šusteršič vsako stvarico zasakoval in skušal delati reklamo za svojo osebo.

— **Na agitacijskem potovanju se mu je peč podrla.** Klerikalci pogrevajo kaj radi vsakovrstne, časih prav brezmišelnosti in časih tudi popolnoma izmišljene dogodbice izza časa državno-zborskih in deželnozborskih volitev ter se delajo norca iz naprednih kandidatov. Popišimo torej tudi mi dogodbico izza deželnozborskih volitev in sicer dogodbico, ki ima to prednost, da je popolnoma resnična. Dobropoljski konzular Jaklič je za časa volitev tudi po Kočevskem ribaril glasove. V dobi te svoje agitacije je Jaklič prišel tudi v Kočevje in tamkaj prenočil v Hardetovi gostilni. Ne vemo sicer in tudi ne bomo poizvedovali, kakšne jedi in kakšno vino je Jaklič tiste dni vžival po župniščih, vemo pa, da se je Jaklič tisto noč v Hardetovi gostilni primerila nesreča. Peč se mu je podrla! Ko jo je zjutraj odkuril, je napravil tako, kakor imajo navado mački. V ležišču je pustil nekaj »signum me-

moriae«, ter ga pokril z odejo. Ko je dekla prišla v sobo, se je skoro onesvestila. Zdelo se jej je, da je moral sam peklenški vladar žgati smolo in žveplo, tako strahovit smrad je vladal v tej sobi. Že se je mislilo, da je bila ta soba prizorišče kakega eksorcizma, a »Gospod« so povedali, da tako krščanski v veri trden mož kakor je dobropoljski konzular nikakor ne more biti v zvezi s hudobnimi duhovi. Končno je dekla vendar odgrnila plašč krščanske ljubezni, s katerim je bil Jaklič pokril tisti »signum memoriae«, ki ga je bil v postelji zapustil. Občno strmenje. Niti hišna dekla niti nihče drugi v Kočevju ni hotel tega Jakličevega spomina izprati in je bila gospodinja-krčmarica končno primorana, dotično posteljno opravo postaviti pod — kap. Pravijo, da v rečeni gostilni še sedaj zamaž pričakujejo od pobeglega Jakliča primerno odškodnino. Plačaj, poslanec Jaklič!

— Otvoritev mestne ubožnice.

Danes ob 11. uri dopoldne se je otvorilo veliko, prelepo in najplemenitejšim, humanitarnim svrham namenjeno poslopje: mestna jubilejna ubožnica. Da se postavi to poslopje, je sklenil občinski svet dne 21. decembra l. 1897., in sicer v proslavo 50letnega vladarskega jubileja cesarja Franca Jožefa I. Stavba se je pričela zidati v maju l. 1900. in je sedaj dovršena. Zgrajena je v Elberfeldskem, paviljonskem sistemu, kakor so sezidane vse vzorne ubožnice. Izvršile pa so stavbo, za katero je naredil načrt gosp. arhitekt Fabiani, sledeče tvrdke: G. Tönnies (zidarska, tesarska in ključarska dela), F. Supančič (krovska), A. Uranič (kleparska), Ignac Camernik (kamnoseška), Srečko Noll (instalacija vodovoda), Fr. Starč (sobnoslikarska), brata Eberl (pleskarska) in W. Brückener & Comp. (centr. kurjava). Stavbni voditelj je bil mestni stavbni asistent g. Ivan Zemljich. Otvoritev so se udeležili gg.: dež. predsednik baron Hein z glavarjem Haasom, sodni predsednik Levičnik, dvorni svetnik Račič, fml. Chavanne in Baldass, general pl. Angerholz, podpolkovnik Schmied, topničarski in orožniški podpolkovnik in več častnikov, dež. odbornik posl. Fr. Povše kot glavarjev zastopnik, župan Iv. Hribar s predsedstvenim tajnikom E. Lahom in več obč. svetovalcev. G. kanonik Sušnik je ob asistenci dveh duhovnikov poslopje blagoslovil in potem naglašal krščanski, humanitarni namen stavbe. Nato je imel g. župan Hribar daljši govor, v katerem je povedal zgodovino ubožnice in naštel faktorje, ki imajo za zgradbo zasluge. Končno je v nemškem jeziku popisal stavbo, v kateri je že danes 42 ubožcev. Poslopje obstoji iz suterena visokega pritličja in nadstropja. V suterenu so kuhinja, sobe za posle, prostor za centralno kurjavo, pralnica, shramba za perilo in za jedila. V pritličju so dvorana, hodniki in spalnice za moške. V srednjem traktu je lepa, svetla in zračna jedilna dvorana, ki je določena tudi za podnevno bivanje mo-

»Ne,« odgovorila je deklica »odšel je da zašije oblake, katere je zadnji vihar tako zelo raztrgal.«

»No, če že hčerka tako laže, kako zna lagat šele oče,« rekel je Mullah in se vrnil.

11.

Zgodilo se je, da ga je v sredi noči zbudila njegova žena.

»Ti, naš otrok vpije; ziblji ga ti sedaj nekoliko, saj je vendar polovico tvoj.«

»Moja polovica sme kričati, ti pa ziblji svojo polovico,« je odgovoril Mullah ter se obrnil na drugo stran.«

12.

V Mullahovo vas je prišel nekdanji derviš. Bil je učenjak in pripovedoval veliko o sedmero nebesih. Vaščani so zato povabili Mullah, naj se pomeni s dervišem kaj učenega. Mullah je bil zadovoljen, a le s tem pogojem, da bode prej skupno jedel s svojim nasprotnikom.

Prinesli so latvico kislega mleka in dali vsakemu velik kos kruha. Mullah je nadrobil svoj kos v mleko, enako je storil tudi derviš. Nato pa je zmešal Mullah mleko ter rekel:

»Prepovedujem ti jesti moje kose.«

»Kako naj pa poznam svoje kose?« je vprašal derviš

»Ako niti ne veš, kateri so tvoji kosi, kako hočeš šele vedeti, kaj se vse nahaja v sedmero nebesih?« je odgovoril Mullah med velikim smehom vaščanov.

13.

Zopet nekoč ponoči ga je zbudila njegova žena:

»Pomakni se vendar malo naprej, sicer padem raz postelj,« je rekla ona.

Mullah, razdražen vsled motenja, je vstal, osedlal konja ter jahal proč. Po dva dnevna potovanja se je ustavil ter poslal k svoji ženi poročilo z vprašanjem, ali se je že zadosti umaknil ali ne.

14.

Mullah je zapazil, da mu je ukraden osel.

»Allahu slava in hvala!« je zaklical.

»Kako moreš pri taki priložnosti hvaliti Allaha?« ga je vprašal nekdo.

»Zakaj ne?« je odgovoril Mullah, »če bi bil sedel takrat sam na oslu, ukradli bi me bili z oslom vred.«

15.

Mullah je izgubil svoj žepni nož; vsaj mislil je tako. »Kaj, če mi je padel

v moko?« je vprašal samega sebe, vzel vrečo z moko, zlezal na streho svoje hiše, da bi dobro videl in stresel vzlic velikemu vetru vso moko na zemljo. A noža le ni našel. »Mogoče je celo v mojem žepu,« si misli Mullah, išče in ga res najde.

16.

Mullah je hotel obdariti sultana. Spekel je gos in šel na pot, da jo podari vladarju. Na poti pa je postal lačen in skušnjave mu niso dale miru, da je odtrgal gosi bedro in ga snedel. Sultan je milostno sprejel darilo, a precej zapazil, kaj manjka.

»Kje je pa druga noga?« vpraša ga sultan, »se li hočeš z mano šaliti?«

»Bog mi bodi milostljiv,« je odgovoril Mullah, »li ne veš sultan, da imajo pri nas gosi samo jedno nogo? Poglej tja k potoku, gosi stoje in vsaka ima samo jedno nogo.«

Sultan se smeje in reče:

»Počakaj, s palico udarim po goseh in videli bomo, ali imajo dve nogi ali ne.«

Sultan je vrgel palico med gosi, katere so hitro zbežale.

»Vidiš, da imajo obe nogi,« je dejal sultan.

»To ne dokazuje nič,« je odgovoril Mullah, »ako ti jaz primažem jedno s palico, splazil se boš kar po štirih proč.«

17.

Mullah je poslal svojo ženo k sosedu, da si izposodi lonec.

Nekoliko dni pozneje je vrnil Mullah posojeni lonec in še majhen lonček poleg.

»Kaj je to?« vpraša ga sosed.

»Poglej, tvoj lonec je rodil malega; po postavi je tvoja last, vzemi ga torej.«

Sosedu se je zdelo stvar popolnoma naravna. Nekaj tednov pozneje pa si izposodi Mullah iznova lonec, a ga ni vrnil nazaj.

Dolgo časa je čakal sosed, a ko mu je pošla potrpežljivost, šel je sam k Mullahu in zahteval svoj lonec nazaj.

»Obžalujem, tvoj lonec je umrl,« rekel je žalostno Mullah.

»Ti me imaš za norca. —«

»Dovolj,« poseže mu Mullah v besedo, »ako je mogel tvoj lonec roditi malega, potem more tudi umreti, kajti ako si pritrčil prvemu, ne vem, zakaj oporekaš in se ti zdi nemogoče drugo.«

ških ubožcev. Na levi in desni dvorane so visoki in svetli hodniki, ki se tudi kurijo, ter omare za obleko. Hodniki imajo velika okna ter so zelo prijazni. Dalje sta na levi in desni po dve spalnici za 8 do 20 oseb, dve bolniški sobi in zdravniška soba, kopeli s 3 banjami in umivalnica. I. nadstropje je določeno za ženske in so dvorane in sobe razdeljene istotako. Poslopje mestne ubožnice je stalo okoli 220.000 K; za hišo je vrt 6000 m², spredaj je lična železna ograja in vrt z nasadi. Tudi ta stavba je v okras vsemu mestu in še posebej Vodmatu.

— K vprašanju glede zgradbe novega gimnazijskega poslopja na Poljanski cesti.

Velika važnost tega vprašanja, kojega rešitev je še posebnega pomena za prebivalce Poljanskega predmestja, daje nam povod, da z ozirom na zadnjo debato v mestnem zastopu izrazimo na tem mestu svoje stališče. Po našem mnenju, v katerem nas je potrdila tudi zadnja debata, je ravno iz finančnih ozirov priporočati, da se sprejme Faleschini-Dečmanova ponudba, ker je ta svet približno za četrtno večji in na vse strani odprt. Tudi je po svoji legi prikladnejši, in ne glede na to tudi izdatno cenejši. Za slučaj nakupa Delcotovega sveta bi se namreč morala graditi nova cesta, ki bi stala mesto s kanalizacijo itd. vred prav gotovo 60.000—80.000 kron. Ta cesta pa ni potrebna, ker bi bila od sedanje že obstoječe Elizabetne ceste komaj 70 korakov oddaljena. Brezdvomno bode gimnazijsko poslopje jedno največjih in najlepših poslopij vsega Poljanskega predmestja, in zategadelj bi po našem mnenju ne kazalo postavljati ga v tak kraj, kjer se ne more od vseh strani odprto in lepo reprezentirati. V prvi vrsti mora pa mesto gledati na to, da ne obremenjuje preveč in po nepotrebnem davkoplačevalce, ki že itak zavesti sedaj po potresu težko prenašajo davčno breme. To slednje je pač bolj upoštevati, kakor pa neutemeljene želje nekaterih višjih faktorjev, koji pa še do danes niso oficijalno navedli nobenih tehtnih razlogov pro in contra. G. župan, ki se je pri zadnji debati skliceval na gori navedene višje želje, naj pa v interesu mestne občine deluje na to, da se bode tudi državna oblast akomodirala opravičenim težnjam mestne občine.

— Repertoar slovenskega gledališča.

Na splošno željo bodeta na novo leto, 1. januarja tudi dve predstavi, in sicer popoldne ob pol 3. uri ljudska predstava ob znižanih cenah Roseggerjeva drama »Na sodnji dan«, zvečer pa narodna igra s petjem »Deseti brat«. Dne 2. januarja bo premijera G. Davisove fine in duhovite veseligr »Katakomb«. Prihodnji mesec bo gostovala gđ. Mařenka Ševčíkova v dveh Verdijevih operah. Gostovala bo v »Traviati« in v »Rigolettu«.

— »Katakombe«. Veseligr G. Davis, glavnega urednika lista »Reichswehr«, se bo igrala v četrtek, dne 2. januarja. Ta veseligr spada med najfinnejše in najduhovitejše nemške drame poslednjih let ter dosega povsod največji uspeh. Ker je igra izredno zabavna in tudi velike literarne vrednosti, ne dvomimo, da bo ž njo vstrezeno našemu gledališkemu občinstvu. Glavne vloge igrajo gđ. Rückova, g. Deyl, g. rež. Dobrovolny in g. rež. Verovšek.

— Telovadno društvo »Sokol« v Ljubljani vabi še enkrat vse svoje člane in prijatelje društva na današnji »Silvestrov večer«, kateri obsega jako zanimiv in bogat vsopred. Igrala se bode igra: »Ponesrečena glavna skušnja«, št. 10 vsopreda. Začetek ob 8. uri zvečer.

— Narodna čitalnica v Ljubljani priredi v predpustni dobi 1. 1902 svojim članom in njih vpeljanim gostom sledeče veselice: Dne 6. januarja »Promenadni koncert s plesom«, dne 18. januarja »Plesni večer« in dne 8. februarja »Zaključni plesni venček;« vse tri zabave vršile se bodo v veliki dvorani »Narodnega doma«. K tem zabavam imajo pristop kot gostje gg. enoletni prostovoljci in dijaki akademiki. Nadalje je sklenil odbor, da se pride okom raznim nedostatkom, prirediti gg. dijakom srednješolcem v predpustni dobi 1. 1902 v mali društveni dvorani vsako sredo jedno

»Plesno vajo«. Pristop k tem plesnim vjam, katere se bodo vršile pod nadzorstvom društvenega odbora, imajo toraj gg. dijaki osmo- in sedmošolci in izključno le mlajše gospice hčerke društvenih članov. Prva plesna vaja vršila se bode v sredo dne 8. januarja.

— Koncert Glasbene Matice.

»Glasbena Matica« priredi v nedeljo, dne 5. januarja 1902. I. koncert v proslavo 60letnice skladatelja dr. Antona Dvořáka, častnega člana »Glasb. Matice«, v zgornji veliki dvorani »Narodnega doma« pod vodstvom koncertnega vodje gosp. Mateja Hubada. Pri koncertu sodelujejo: gospod Fran Pacal, c. kr. dvorni operni pevec na Dunaju, gđ. Mira Dev, pevski zbor »Glasbene Matice« in godba c. in kr. pešpolka št. 27., pomnožena s člani »Glasbene Matice«. Vapored. Izvajajo se izključno skladbe dr. Antona Dvořáka. 1. Divja žena. Simfonična pesem za veliki orkester. Op. 108. (Snov iz narodne pravljice in K. Jaromír Erbenove balade). 2. Arija za tenor iz opere »Dimitrij«, poje g. Fran Pacal, c. kr. dvorni operni pevec. 3. Carneval. Overture za veliki orkester. Op. 92. 4. a) »Namenjeno je nama«, b) »Zadnja želja«, dvo-speva za sopran in tenor, pojeta gđ. Mira Dev in g. Fran Pacal. 5. Golobek. Simfonična pesem za veliki orkester. Op. 110. (Po baladi K. Jaromír Erbenovi). 6. Pesmi. Poje g. Fran Pacal. 7. a) »Padle so pesmi v dušo mi«. Mešan zbor a capella. Št. 1 iz op. 63. b) 149. psalm. Za mešan zbor in orkester. Op. 79. Poje pevski zbor »Glasbene Matice«. Začetek točno ob 5. uri popoldne, konec ob 7. uri. Cene prostorov: Sedeži od I.—III. vrste po 4 K, od IV. do VIII. vrste po 3 K, od IX. vrste naprej po 2 K; stojišča po 1 K 20 vin.; dijaške in garnizijske vstopnice po 60 vin. Vstopnice, programi in besedilo zborom se dobivajo v trgovini g. J. Lozarja na Mestnem trgu in na večer koncerta pri blagajnici.

— Pri nedeljskem koncertu »Glasbene Matice«

bodeta najbolj zanimivi simfonični pesmi »Divja žena« in »Golobek«, ki sta obe vzeti iz narodne pravljice in se naslanjata na Erbenovi baladi. Za lažje razumevanje podamo tu program obeh: »Divja žena«, I. Allegretto. V revni koči se otrok mirno igra s svojimi igračkami, mejtem ko mati kosilo kuha za moža, ki dela na polju. — Poco piš animato. Otrok postaja nemiren, neče se igrati, začne jokati in kričati. Mati ga jezna svari, naj miruje, če ne, pride divja žena. Za trenotek to pomaga, dete se umiri. — Allegretto, tempo I. Otrok se iznova nekaj časa igra z raznimi igračkami. — Poco piš animato. Ali zopet postaja nemiren, neha igrati se, kmalu joka in kriči na vse grlo. V jezi pokvari igrače in jih razmeče na vse strani. Mati si ne ve pomagati in v svoji jezi kliče: »Divja žena, pridi in vzemi poredneža!« — II. Andante sostenuto e molto tranquillo. Vrata se odpro. Suhla, pošastna žena se počasi bliža. — Piš animato. S hreščečim glasom, podobnim vihri, zahteva dete od prestrašene matere. — Allegro. V groznem strahu pogradi mati otroka in ga stisne k sebi. Divja žena se vedno bolj bliža in vedno silneje zahteva od matere otroka. Vname se divji boj zanj: divja žena strastno steza roke in s koščeniimi dolgimi prsti grabi po njem, mati pa ihti in ga vedno bolj k sebi stiska. — Meno mosso, allegretto. Ura bje dvanajst, divja žena izgine. — III. Andante, pozneje piš lento. Oče preneha z delom na polju ter, nič hudega sluteč, mirno koraka domov. Blizu hiše postaja mu tesno pri srcu. — Poco a poco stringendo, maestoso. Ko vstopi, zagleda grozen prizor: mati leži nezavestna na tleh, roke ji oklepajo mrtvo dete. — »Golobek«. I. Andante. Marcia funebre. Plakaje stopa mlada vdova za rakvijo umrlega soproga. — II. Allegro, pozneje andante. Čez leto dnij gre mlad zal fant po cesti, sreča žalujočo vdovo, jo tolaži in pregovarja, naj neha žalovati in vzame njega za moža. — III. Molto vivace, pozneje allegretto grazioso. Vdova pozabi žalost ter praznuje hrupno in veselo svatbo z mladim ljubljnim ženinom. — IV. Andante. Grob prvega moža že krije trava, in v gljavju je vzrastel hrast. Na hrastu gnezdi golobek in grli o grozovitosti zločestne žene, ki je svojega prvega moža zastrupila. Turobni ti golobji glasi sezajo ženi do srca. Spozna očithe, vzbudi se ji pekoča vest, in od brezmejnih srčnih bolečin zblazni ter skoči v vodo. — V. Andante. Tempo I., pozneje piš lento, tempo di marcia. (Epilog.)

— Preganjan učitelj. Nadučitelj v Lanišću v Istri, g. Marijan Marchi ima čast, da ga klerikalci sovražijo iz vse duše. Označujejo ga kot Lahona, kakor delajo vedno, kadar hočejo koga komprimirati. Kdor ni klerikalec, tega razupijo klerikalci kaj radi kot Lahona ali nemškutarja, tudi če je stokrat boljši narodnjak, kakor njegovi obrekovalci. Kakšen je g. Marchi v narodnem ožiru, tega ne vemo, to pa vemo, da so mu klerikalci v svoji brezmejni hudobnosti storili vnebovpijočo krivico. Začetkom novembra je bilo čitati v vseh klerikalnih listih, da je g. Marchi storil grdo hudodelstvo, tako, kakršna zgreše posebno radi »prečastiti« celibatarji, in da je bil g. Marchi aretiran in izročen sodišču. Resnica je, da je bil g. Marchi po klerikalcih obdolžen tacega zločina in resnica je, da je bil aretiran. Celih 34 dni je moral pretrpeti v preiskovalnem zaporu. Župnik Vrbka je potoval širom Istre, koder je g. Marchi kdaj služboval, ter zasledoval, kje bi mogel kaj iztakniti, da nesrečnika ubije. Kar je mogoče storiti, vse so storili klerikalci, da moža ugonobijo, a vse je bilo zaman. Dne 21. t. m. se je pri okrožnem sodišču v Rovinju vršila kazenska obravnava, pri kateri se je izkazala popolna nedolžnost gosp. Marchija. Sodni dvor ga je soglasno oprostil, ker je razprava dognala, da je bil g. Marchi krivično obdolžen in denunciran. G. Marchi se je vrnil na svoje mesto. Ako pa kdo misli, da so mu klerikalni listi, ki so mu čast kradi, dali zadoščanja, se jako moti. »Slovenec« in »Slovenski List« sta sicer veliko pisala o njem, ko je bil aretovan, sedaj ko ga je sodišče oprostilo, pa sta se potuhnili, češ, naj le obvisi na njem vse, kar se je pisalo, saj je mož celo pisal za — »Učiteljskega Tovariša«.

— Nekoliko odgovora »Slovencu«.

V teku jednega tedna imel sem čast kar dvakrat čitati svoje »častljivo« ime v »posvečenih« predalih »Slovenca«. Prvič ni bilo »Slovenčevim« urednikom po volji, da sem se drznil v »Popotnik«, ki se pa slučajno ne tiska več v tiskarni sv. Cirila v Mariboru, zapisati to-le: (govoreč o programu »krščansko-socialne stranke«): »a pri drugi — to je pri krščansko-socialni stranki — pa mirnega srca lahko trdimo, da je oni lepi program na papirju in kot tak ostane pač le na papirju; v istini ga pa ta stranka, nikjer ne uvažuje, za kar imamo nebroj dokazov, in to je pri tej stranki najznačilneje.« No v podkrepljenje te moje — »Slovenčevim« socialistom ne ugajajoče obsodbe — dal mi je pa sam »Slovenec« po preteku treh dnij najboljši dokaz, ker se je v me zaletel v svoje številki od dne 24. t. m. češ, »da imam preveliko ljubezen do Lahov, ker sem glasoval pri zborovanju delegatov okraj. bol. blaganje za podporo 4000 K, za katere je prosila okraj. bol. blagajna v Trziču (Monfalcone), — a nisem sledil slepo »dež strn in trn« krščanskim-socialistom iz Ljubljane. Sicer se nisem menil oglašiti o tej zadevi javno, a ker sem nekako prisiljen — ker me je »Slovenec« imenoma podrezal, — ne vem, kedaj pridejo ostali slovenski delegatje, ki so storili ravno oni greh, kakor moja malenkost, v »Slovenčeve« predale — napraviti »javno spoved« o tej naši pregrehi, da bode i »Eдинost« zadovoljna. Okraj. bol. blagajne iz Kranjske, Primorskega ter Dalmacije tvorijo v svoji skupnosti nekako zvezo, ki ima svoj sedež v Trstu. Namen te zveze je, napravljati si iz prispevka posameznih blagajnic — plačuje se 10%, čistega dobička posameznih blagajnic — pričuveno premoženje, katero se potem posojuje posameznim okraj. bol. blagajnicam, katere so vsled raznih nezdov prišle v denarno stisko. Pred ravno kar vršči se občni zbor delegatov okraj. bol. blagajnic prišla je okraj. bol. blagajna v Trziču (Monfalcone) s prošnjo, da ji delegacija votira 4000 K brezobrestnega posojila proti vrnitvi v teku petih let. Letošnji rezervni zaklad zveze pa znaša ravno 54.993 K 87 h. — 10% doneski posameznih okraj. bol. blagajnic znašajo za 1. 1900 po deželah tako-le: Primorska 7171 K 83 h, Kranjska 1397 K 03 h in Dalmacija 900 K 64 h. Z ozirom na te številke in z ozirom na namen rezervnega fonda drznili se je delegat Kokalj iz Kranja predlagati, da se dovoli okraj. bol. blagajni v Trziču — ki je imela mi.

mogrede omenjeno v pretečenem letu nad 40.000 dnij bolezn — 4000 K brezobrestnega posojila, vračljivega v petih letih. Temu predlogu pridružila se je tudi moja malenkost in slučajno tudi oni delegatje, ki so »naprednega mišljenja« in predlog je obveljal. Pri tem glasovanju pa — trdim zopet lahko mirnega srca, nas ni vodila nikaka ljubezen do Lahov, temveč edino le ljubezen do delavcev, ki so pa slučajno pri bolniški blagajni, ki se zove »Monfalcone«, kajti mi »naprednega mišljenja« nimamo socialnega programa le na papirji, kakor »krščansko-socialna« stranka okrog »Slovenca«, kateri priporočamo v proučevanje »Krekov socializem«. Toda bojimo se, da bode ta »socializem« ostal le na papirji — in to dela to stranko revno — najznačilnejo. Dol. Logatec, 25. decembra 1901.

Iv. Šega.

— Na sveti večer je bila v hiši g. vodje Riharda Dolenca na Grmu dvojna zaroka. Zaročili sta se obe hčerki g. vodje: Gđ. Ljudmila z zdravnikom g. dr. Arnoštom Dereanijem in gđ. Olga z g. Bogoslavom Skalickim, voditeljem drž. vinogradniških nasadov na Kranjskem. Čestitamo!

— Zaročil se je gospod Dragotin Petter, ravnatelj podružnice ljubljanske kreditne banke v Spljetu, z gospico Stefanijo Oblakovo, hčerjo tukajšnjega narodnega obrtnika. — Čestitamo!

— Čuden patron. Neki Anton Hanslian, ki hoče v dveh letih peš prepotovati vso Evropo in je zdaj prehodil že 19.800 kilometrov, nam naznanja, da pride na novega leta dan v Ljubljano. Ako mož misli, da bo v Ljubljani kdo ve kako imponiral, se jako moti. Tu nimajo ljudje — hvala Bogu — prav nič smisla za take vrste športov.

— Iz dež. blaznice na Studencu

se nam poroča, da je letošnja božičnica prekosila poč vse svoje, čeprav maloštevilne prednice po krasoti, dovršenosti in tudi bogastvu božičnih darov. Prostor mirnega moškega oddelka tega humanitarnega zavoda bili so ta dan vsi v zelenju in na krasno in bogato opremljenem božičnem drevesu in poleg napravljenih jaslje je blisčalo sto in sto lučic. V veliki dvorani pa se je vršila na novem, od dež. odbora kranjskega za podobne prilike napravljenem odru od bolnikov, strežajev in treh zunanjih gospodičin veselica, obstoječa iz deklamacije in prav dobro igrane igre: »Na sveti večer«, katera bi v tej dovršeni uprizoritvi, za kar gre edino le g. ordinariju dr. Robidi zahvala, delala čast vsakemu, tudi večjemu čitalniškemu odru. Bolnikom je žarelo veselje iz oči, in zdelo se je človeku, da se ne nahaja mej umobolnimi, nego mej zdravimi in srečnimi ljudmi, kateri se imajo le tu in tam boriti z vsakdanjimi težkočami, nikakor pa ne z onimi višjimi silami, ki pravijo: toliko dobiš od nas — s tem gospodari, če moreš, če znaš in če je sploh mogoče. Po nagovoru g. dr. Robide, v katerem se je zahvalil navzočemu dež. odborniku dr. Schafferju za njegovo naklonjenost nesrečnim bolnikom in navzočej, tiho, a vneto in požrtvovalno delujoči blagotvorki in za nesrečne umobolne prezaslужnej gospej dr. Jenkovi, razdelila je gospa dr. Robidova, katera z občudovanja vredno požrtvovalnostjo podpira svojega g. soproga v olajšanju gorja najnesrečnejših izmed nesrečnikov, bolnikom božične darove, pri čemur ji je stala na strani vedno delavna sestra Lucija. Še pozno v noč je vladala v prostorih, kjer se občiti le prečesto zapuščenost in pozabljenost od vsega sveta, pozabljenost, veselje, zadovoljnost.

— Svečarji v Gornji savinski dolini.

Ta nesramna beračija, ki se je že ožigosala po časopisih, opravlja se na zares nečuten način. Celo najrevnejše ljudstvo, hlapci, deklet, dninarji, bajtarji, ki nimajo včasih vinarja za sol, padejo tem nadležnikom v roke, ki izžmejo zadnji vinar v imenu raznih svetnikov iz žepa, koji se pa ne porabi za sveče, temuč se medpotoma zapravi, ali se potem na pojedini pri »cekmeštru« — zažre. In oblastniji vse to mirno gledajo, te dajejo celo dovoljenja k temu! Vendar pa hodi tudi mnogo takih klerikalnih požeruhov okoli za »sveče pobirat«, ki nimajo nikakoršnega dovoljenja v rokah. Kdo je poslal te ljudi med svet? Ali ti možaki poštenjaki (!) pobirajo za-se, ali oddajo

nabrane novce cerkvam, to je vprašanje, ki se ne da kar tako rešiti. Žandarmerija je že precej takih svečarjev zasačila, katera čaka zaslužena kazen. Kmetje, pozor! Ne dajate svečarjem, ki nimajo pravice pobirati, in tistim, ki so opravičeni, dajate po vinarji, za same sveče še na ta način tako preveč pride skupaj.

— **Pevskega društva „Ljubljana“** pustna veselica pod naslovom »IV. velika maskarada na obali Adrije« vrši se v nedeljo 19. prosinca v Sokolovi telovadnici »Nar. doma«. Podrobnosti naznanijo se prihodnjič. Eventualne skupine naj se blagovolijo naznati pismeno ali ustmeno odboru in sicer kakor hitro mogoče, da se zamore po časopisih razglasiti. — II. Zabaven večer, oziroma božičnica na sv. Štefana dan, ni bil radi slabega vremena tako dobro, kakor prvi obiskani, vendar je bila pa zabava krasna in prijetna. Šaljiva pošta, tombola, petje, komičen prizor »Ponesrečena glavna skušnjava« in božično drevesce z nebroj lučicami, ter razdelitev daril z drevesca med otročiče je razvnela veselje vseh do viška. Torej z eno besedo — lepo je bilo.

— **Plesna šola kolesarskega društva „Ilirija“** priredi v soboto, dne 4. prosinca 1902, svoj plesni venček v čitalnični dvorani v »Narodnem domu«. Člani in prijatelji društva dobro došli. Plesni red obsega razen običajnih plesov tudi krasen naroden ples bratov Čehov: »Česka beseda«. Sodeluje sl. meščanska godba. Začetek ob 8. uri.

— **Železničarsko pevsko društvo „Krilato kolo“** priredi dne 5. januarja v Koslerjev zimski pivovarni zabavni večer s plesnim venčkom.

— **Afera Wallburg.** Ker se govorilo, da je afera Wallburg zaspala, konstatiramo, da ta afera ni zaspala, ampak stopila v jako zanimiv stadij.

— **„Rokovnjači“** se bodo igrali na novega leta dan, 1. januarja popoldne v Barkovljah. 19. januarja pa se bodo igrali v Celju. V vlogi Blaža Mozola bo gostoval g. A. Verovšek.

— **Mejnarodna panorama.** Danes mi je prav lahko popisati, kak vtis je napravila tatedenska razstava panorame na — mojo sosedo ob sinočnjem posetu. Oh, ah, to je krasno, märchenhaft, romantisch! Slovenščina jej ni zadoščala, »edinozveličavna« je morala pripomoči v izražanju vtisov. Renski slapovi, pot v prepadu k izviru Tamine, partija ob izviru Tamine (2400 m nad morjem), slavnostni izpoved zaveznikov v Curihu, orožne dvorane in dr. — to pač, menim, na vsakega vpliva z močnim dojmom. Ko pa je moja sosedja zagledala na 47. sliki gibčno srno ob gozdnem potu, se je toliko zavzela in zamaknila ob tem mičnem pogledu, da me je precej občutno dregnila s komolcem pot rebra. Št. 49. pa ni »dež. dvorec«, kakor na pr. v Ljubljani, temveč »Landhaus« pomeni tu selski dvorec, dvorec na kmetih. Ošabna nemška Rena s svojimi divokimi slapovi je pravcata podoba drznosti in šopirnosti naših nemških sosedov. Prav bi bilo, ako bi zagledali v panorami včas tudi kakšno slovansko reko, na pr. Vltavo — z zlato Prago.

— **Kecskemethya so pričakovali ljudje** včeraj ob pol 1. uri pri prihodu vrhniškega vlaka. Neki šaljivec je bil ljudi »nafarbal«, da so Kecskemethya mej Vrhniko in Logatcem prijeli, in da ga žandarmerija pripelje v Ljubljano. Ta vest se je bliskoma razširila po mestu, in ko je prihajal vrhniški vlak na južni kolodvor, je bilo vse polno radovednežev na peronu, ki so seveda zastoj pričakovali Kecskemethya.

— **Očeta je okradel** 17letni delavec F. P. Ulomil je z dletom v omaro in vzel 15 kron, potem pa je pobegnil.

— **Električni voz** je včeraj popoldne v Prešernovih ulicah zadel v prazen tovoren voz, katerega je pripeljal hlapec Karol Pišek iz Perlesovega dvorišča. Zdrabilo mu je jedno kolo.

— **Žepna tatvina.** Danes popoldne je bila črevljarjevi ženi I. B. na Pogacarjevem trgu ukradena iz žepa denarnica s 7 K.

— **Iz slovanskega sveta.** Svat. Čecha »Pisne otroka« (Pesmi sužnja) so ravnokar izšle v 28. izdaji — v malo letih. — Mojster Kubelk je poslal kot božično

darilo 5000 K iz Amerike filharmoničnemu češkemu društvu. — V Brnu je umrl 26. t. m. deželni moravski arhivar Brandl; rojen je bil 1834. Rajnki je bil zvest pristav starokopitne klerikalne stranke na Moravskem. V politiki (nekaj časa je bil dežel. poslanec) je mislil kaj doseči samo z diplomacijo, z dvorskimi intrigami, prilivom — sploh — s klerikalnimi sredstvi. Brandl je tudi veroval v »pristnost« ponarejenih starih rokopisov čeških. V svojih drobnih zgodovinskih spisih je bil sila strankarski, več zaslug si je pridobil s svojimi životopisi Jož. Dobrovskega, P. J. Šafařika in K. J. Erbenca — 21. svečana 1902, ob 50letnici smrti slavnega N. V. Gogolja, bo v Kijevu razstava rokopisov, spisov in v obče predmetov, zadevajajočih slavnega Rusa. — Jaroslav Kocián je od kr. angleške uprave za obrede povabljen, da sodeluje pri kronanju kralja Edvarda v mesecu juliju. — Nestor čeških slikarjev, prof. Ant. Lhota v Volyli obhaja 2. januarja devetdeseto leto svojega rojstva. — V Turčanskem sv. Martinu (na sev. Ogrskem) je umrl Fr. Otto Matzenauer, slovaški pisatelj in glasbeni znanstvenik. — Cesarjeva vnukinja Elizabeta, hči rajnega prestolonaslednika Rudolfa, bo stanovala po svoji poroki s princem Windischgratzem dve leti v Pragi.

— **Nemška omika.** Znano je, da monakovski časnik »Jugend« napada na najostrejši način vse, kar je slovansko. V št. 52. iz preteklega tedna pa ilustrira besede Vsenemca Pommerja v državnem zboru do Slovencev, kjer Slovenci primerja z zamorci, ki svojo nagoto ne začenjajo zakrivati s hlačami in škornji, temveč — s cilindrom. In »Jugend« ilustrira ta surov citat s tem, da je k besedilu naslikala karikaturu nagega loncoveza, pokritega s cilindrom. Češki listi, zlasti »Plzenský Obzor«, so ogorčeni nad to nemško surovostjo ter brezobzirno obsojajo nesramnost in predrznost nemškega lističa, ki na tako podoben način napada slovanski narod.

— **Samomor dvornega svetnika,** podpredsednika dunajskega deželnega sodišča Ferdinanda Holzingerja pl. Jannaburga je zbudil največjo senzacijo. Podpredsednik, ki je slavil pred 2 letoma 40letnico svojega službovanja, se je ustrelil iz strahu, da oslepi. Pripeljal se je ob 1. ponoči v sodišče in se na stolu sedeč ustrelil v sence. Bil je izboren pravnik in zelo čislani sodnik.

— **Ogromen dar za vseučilišče.** Iz San Franciscas javljajo, da je gospa Jan Lathrow Stanford ondnotni univerzi zapisala 30 milijonov dolarjev, t. j. 150 milijonov kron. Darilo obstoja v denarju, v poslopih in v velikanskem ozemlju, ki leži v 26 raznih okrajih. Ta dar je največji, ki se je kdaj dal od ene same osebe. Na Stanfordski univerzi je 1400 dijakov in dijakin. Ženskih slušateljic je 500. Vsi upisanci imajo pouk brezplačen. Profesorjev je 150.

— **Devica Orleanska — svetnica.** Kakor javljajo iz Pariza, se na Francoskem zelo trudijo in žele klerikalni krogi, da bi bila Ivana d' Arc proglašena za svetnico. Orleanski škof Touchet je prinesel glede tega nedavno iz Rima dobre vesti. Ako postane Ivana d' Arc res svetnica, potem je vsekakor v veliki nevarnosti klasična drama Schillerjeva »Devica Orleanska«; kaka tesnosrečna cenzura bržčas ne bo dopustila, da bi nastopala na odru — celo v glavni vlogi — svetnica!

— **„Nadvojvodinja Katarina“.** Pred tremi tedni je prišla v Budimpešto elegantna dama, ki se je imenovala baronesa de Rigano. Vsled priporočilnih pisem je imela mlada, lepa dama pristop v neupljivne kroge budimpeštanske. No, pozneje se je dognalo, da so ta priporočilna pisma ponarejena. Nekemu bogatemu zlatarju je zaupala baronesa, da je v resnici nadvojvodinja Katarina avstrijska, katero so stariši zavrgli, ker se je hotela poročiti z nekim znanim dunajskim slikarjem. Seveda je bila gospa nadvojvodinja v denarnih stiskah, zlatar jej je šel na limanice in jej je posodil veliko svoto denarja. Tako tudi neki drugi budimpeštanski aristokrat in neki bogat obrtnik. Kmalu pa je izginila tujka, ki je pozabila tudi račun v hotelu poravnati. Dognalo se je, da je navihana sleparka neka artistica Ana Dubberstein, katere redarstvo že dlje časa išče, a je sedaj še ni moglo dobiti.

— **Grozovitosti nemških trgovcev v Kamerunu.** Pred kratkim so se morali zagovarjati v Kamerunu pred cesarskim sodnikom nemški trgovci, ker so na uprav grozovit način mučili tamošnje prebivalce. Ker ni bilo jurista na razpolago, je zagovarjal zatočence neki delavec. Najhujši kazni je dobil poslovodja hamburške trdke Pagensteeher, Wittenberg, ki je zapovedal črnem, naj primejo nekega kupca, ki je bil dolžan, in naj ga prebodejo podolgem s koničastim drogom, kar se je tudi zgodilo. Trgovci Keltenich iz Kolonije pa je dal privezati nekega zamorca na drevo, polil mu je roke s petrolejem ter jih je zažgal. A trgovski sluga, Hansloog je izbil glavarju zamorcev z bičem oko. Wittenberg in Keltenich sta bila obsojena na 5 let ječe, Hansloog pa na 1 leto. Mučili so zamorce zato, ker jim niso hoteli plačati svojih dolgov. Kje bodo prestali kaznjenci svoje kazni, še ni znano. Sedaj so v Hamburgu v zaporu.

— **Strašni doživljaji na morju.** Angleška ladja »Glencaird« je odplula maja meseca preteklega leta s 34 možmi iz South Shiledesa v San Francisco. Ko so bili preko ravnika, je nastala grozna nevihta. Ogromni valovi so metali ladjo sem in tja, strgali so moža za možem s krova ter ga butnili v morje. Nekateri so se skušali rešiti s tem, da so plavali proti pečinam, toda valovi so jih sunili s tako močjo ob skalovje, da so bili takoj mrtvi. Kar je bilo še živih, so plavali k jako visoki pečini, preko katere tudi najhujši valovi niso segli. A le trem se je to posrečilo, vsi drugi so utonili. Ladja je kmalu nato popolnoma razpadla. Oni trije pa so bili sredi morja na pečini brez živeža in zavetja. Živili so se 40 dni s školjkami in rastlinami. Naposled je priplula vendar slučajno mimo ladja, ki jih je rešila.

— **Vsled nesrečne ljubezni.** Na Dunaju se je ustrelil nedavno natakarski vajenec Fran Frischengruber. Neka večera se je seznanil z neko Amalijo R., ob 8. je pa že zahteval, naj mu priseže, da mu bo ostala večno zvesta. Ker se je dekle branilo, je potegnil Frischengruber revolver iz žepa in se je ustrelil; zgrudil se je mrtev na tla.

— **Si non è vero ...** Ruski »Sveta« pripoveduje veselo dogodbo iz življenja ruskega uradništva. V nekem gubernijalnem mestu je visok urad, kojega načelnik je zaukazal, da se mora vsak uradnik popoldne ob 4ih izkazati, da je od jutra popisal 2 kili papirja, drugače zapade kazni.

— **Verska izpovedanja na Ruskem.** Šele pred nedavnem je izšlo zadnje ljudsko štetje na Ruskem iz leta 1897. Iz njega razvidimo, da živi na Ruskem 69 54 % pravoslavnih, 11 06 % mohamedancev, 9 09 % katolikov, 4 13 % židov, 2 08 % protestantov, 3 20 % pa še najrazličnejših veroizpovedanj.

— **Stara ljubezen.** Pred leti, leta 1843. se nista smela vzeti 22letni kemik Ant. Povolný in 18letna Ana Mosrova iz Mor. Budějovic. Po želji starišev je morala vzeti Nanyinka nekega oddaljenega sorodnika — Röttra. Pred nekaj tedni je Rötter umrl in zdaj se je zgasil čez pol stoletja Povolný kot njen snubač in 76letna vdovica, dasi je prej živela v srečnem zakonu, se je spomnila nekdanje mlade ljubezni in objavila zakon zdaj že 80letnemu ženinu. Stara ljubezen ne zarjavi.

— **Zopet kasirka.** »Slov. Narod« je pred kratkim povedal o lepi kasirki, da je pobegnila s črnookim itd. ciganom. Ravno taka nepremagljiva kasirka je bila Anna Kinská v hotelu »u zlaté husy« v Pragi, toda ljubezen je končala nesrečneje. Prezirala je vse napade praških »pepiků«, v zadnjem času pa je bila celo večkrat otožna, molčeča; na sv. večer pa je izginila in ljudje so jo našli na železniškem tiru z zdrobljenim telesom.

— **3000 uradnic** imajo sedaj v Berlinu in v predkrajih pri drž. pošti. Ženske opravljajo vsa lažja opravila pri pošti in telefonih. Prvih provizornih 9 let imajo po 3 marke na dan, potem definitivno službo s 1100 mark na leto, s stanarinsko doklado in s pravico do pokojnine. Plača naraste končno do 1500 mark, stanarina do 540 mark.

— **Strašen prizor.** Pri porotni obravnavi v Coranzesu na Francoskem, pri

katerem je bil obdolžen kmet Briere umora svojih peterih otrok, je bil obdolženec od uradnih slug prisiljen, da je oblekel okrvavljeno srajco, suknjo in hlače — v katerih je umoril svoj zarod. »Figaro« ugovarja temu predsednikovemu povelju in tudi zoper prizor, pri katerem je bila izpraševana Briereva hči Germaina, ki je edina živa ostala. Germaina, ko je imela pričevati zoper očeta, je padla na kolena in je jela tako žalostno jokati in ihteti, da so jo morali odpeljati iz porotne dvorane.

— **Tat in pečenka.** Iz Londona poročajo, da so zaprli nekega Dana Tagneya v Pontovillu radi tatvine v zapor, a tat je ušel in zlezel na streho. Pazniki so ga hoteli izlepa in izgrda spraviti zopet v ječo, a tat jih je ometaval z opeko. Tako je prebil na strehi dva dni, lakota ga je silno mučila, a vdati se ni hotel. Poklicali so mater, a tudi njenega prigrvarjanja tat ni poslušal. A lakota je naraščala, da je tat milo prosil jedil. Končno pa si je neki paznik izmislil originalno sredstvo. Položil je blizo strehe na krožnik lep kosček najboljšje pečenke in liter vina, kos belega kruha in veliko skledo salate. Tat je duhal pečenko, prosil, a zaman. Končno je obupal, šel k pečenki, kjer so ga prijeli in med ploskanjem občinstva zopet spravili v kletko.

Knjževnost.

— **Album slovenskih napevov.** 50 slovenskih narodnih pesmi za klavir priredil Fran Gerbič. II. zvezek. Cena 3 K. Založil L. Schwentner v Ljubljani. Za I. zvezkom Gerbičevih narodnih popevk s klavirjem je izšel sedaj že II., ki obsega 50 najlepših, najpopularnejših naših pesmic najrazličnejšega značaja. Pesmi so napisane četeroglasno za klavir in imajo podložen tekst. Na 29. strani velikega kvartformata najljubšeje tiska dunajske trdke Jos. Eberla je zbran velik, pisan šopek najduhtečih cvetk z jasne trate slovenske narodne poezije. Prepričani smo, da seže slovenski narod tudi po II. zvezku Gerbič-Schwentnerjeve izdaje domačih napevov, kakor je segel po I. Elegantni zvezek je jako cenen ter bo nedvomno dobrodošel vsakomur, ki ob klavirju rad domače prepeva. »Album« najtopleje priporočamo!

— **Novi akordi.** Zbornik za vokalno in instrumentalno glasbo. Urejuje dr. Gojmir Krek. Založništvo Lav. Schwentner v Ljubljani. Vsebinska št. 4 je tale: Josip Procházka: Barcarola za klavir. — Anton Foerster: »Povejte, ve planine!« za moški zbor. — Dr. Gojmir Krek: »Prošnja« za srednji glas in klavir. — Ign. Hladnik: »Fuga« za orglje. — Fr. Korun: »Potrkali na okno«, čveterospev. — Josip Procházka: Nokturno II. za gosli in klavir. — Oskar Dev: »Mak«, za jeden glas in klavir. — Karl Jeraj: »Lepa Vida« gondoljera za klavir. — Dr. Gojmir Krek: »Idila« za mešan zbor. Odveč bi bilo, priporočati iznova ta prelepi zbornik izvršnih vokalnih in instrumentalnih skladb, delo se priporoča s svojo bogato, raznovrstno, umetniško in praktično izbrano vsebino, ki mora vzbuditi vsem najrazličnejšim zahtevam. Soglasna sodba vseh strokovnjakov je, da tako izbornega glasbenega lista nismo imeli in ga tudi bogatejši narodi nimajo. Ali s platoničnim priznavanjem g. založniku ni pomagano, treba mu podpore. Zato se naroči vsakdo, ki ljubi petje in glasbo! Ocen o 3. in 4. številki prinesemo v kratkem v podlistku.

Telefonska in brzojavna poročila.

Dunaj 31. decembra. Vlada misli, da se zasedanje dežel. zbora češkega konča v petek, na kar se brž začno predposvetovanja zaradi češko-nemških konferenc.

Dunaj 31. decembra. »Ostdeutsche Rundschau« poroča, da podajo Vse-nemci pri razpravi o budgetnem provizoriju v češkem deželnem zboru formalno izjavo glede češkonemških konferenc.

Dunaj 31. decembra. Cesar je ukazal ustaviti kazensko postopanje proti fabrikantu Löwenfeldu, ki je v dvoboju ustrelil nadporočnika Szojko, kateri je bil zapeljal njegovo ženo,

Tudi kazensko postopanje proti Löwenfeldovim sekundantom je ustavljeno.

Novi York 31. decembra. „Times“ pravi, da so vladni krogi v Washingtonu prepričani, da se konflikt med Nemčijo in Venezuelo končno spremeni v konflikt med Nemčijo in Združenimi državami. Vsled tega ima severoameriška vlada za vse slučaje že pripravljeno večje brodogradništvo.

Lvov 31. decembra. Proti Rutowskemu, ki se poganja za mandat, kateri je doslej imel dr. Romanovič, kandiduje bivši član parlamentarne komisije desnice dr. Dulemba.

Berolin 31. decembra. Pogajanja med Nemčijo in Venezuelo se nadaljujejo. Tukajšnji merodajni krogi so skrajno ogorčeni zaradi provokatoričnega postopanja prezidenta venezuelske republike.

Uredništvo in upravnistvo
„Slovenskega Naroda“

p. f.

Darila.

Upravnistvu našega lista so poslali:
Za družbo sv. Cirila in Metoda. Iz kroga zasebnih ponočnikov prečistiti obitelji Satran v Ilir. Bistrici došlo 2 K 45 h. — Iz nabiralnika gostilne Remica v Postojni 4 K. — Podružnica družbe sv. Cirila in Metoda v Šiški letnino za 1901, 57 K 30 vin. — Podružnica družbe sv. Cirila in Metoda ter čitalnica v Postojni 37 K kot odkupilo od novoletnih voščil, kar so darovali razni gospodje. — Gospica Tonica Majzeljeva v v Beli cerkvi 7 K, darovanih po majhni družbi za novo leto. — Gospod Stefan Primožič, vodja gluhonemice v Ljubljani 25 K kot sodno poravnano. — Gospod Dragotin Žagar, deželni blagajnik v pokroju v Ljubljani 10 K za novo leto z geslom: „da bi sveta blagovestnika izprosila pri Bogu Slovanom, osobito pa Slovencem prosveto ter boljše bodočnost. — Vsled poravnave med J. F. in dr. F. S. 5 K, skupaj 147 K 75 v. — Živeli!

Za Prešernov spomenik. Gosp. J. Peternel, župan na Bledu, zbirko odkupa novoletnih voščil 30 K. (Glej istodobni insertat.)

Slovinci in Slovenke! Ne zabite
družbe sv. Cirila in Metoda!

Priznanje

iz kroga velespošt. domačega
ženstva!

Gg. Žnideršič & Valenčič
Ilir. Bistrica.

Ne dam mnogo na pretiravana častnikarska hvalisanja blaga, a vendar sem vsled Vašega inserata poskusila s testeninami Vaše tovarne, če tudi skrajno nezaupljivo.

Resnici na ljubo pa Vam moram izjaviti, da so Vaše testenine **zares izborne** ter presegajo po kakovosti druge enake izdelke.

Nezaupljivost, katero se ima do testenine, nikakor tedaj ne velja za Vaše izdelke.

S spoštovanjem

J. Črnagoj

(2830-2)

nadučiteljeva žena.

Ljubljana-Barje, 28. nov. 1901.

Prošnja tvrdke: Prosim, pazite na naše prave testenine, ker se skuša druge izdelke za naše prodajati; slučajev in pritožb imamo obilo.

Naše testenine so vzlic neznatno višji ceni cenejše kot druge, ker so kuhane dva do trikrat večje in se jih zaradi tega potrebuje znatno manj od drugih.

Izborno deluje

Tanno-Chinin tinktura za lase

okrepčuje in ohranja lasišče in preprečuje izpadanje las.

Cena steklenici z rabilnim navodom 1 K.

Jedina zaloga:

dež. lekarna M. Leustek, Ljubljana
Resljeva cesta št. 1, araven cesar Franc Jožefovega mostu. (27-52)

Se doblja povsod!
Kalodont
neobhodno potrebna zobna Crème
vzdržuje zobe čiste, bele in zdrave.

Kufeke-jeva
NAJBOLJŠA HRANA ZA ZDRAVE IN
V ČREVH BOLNE OTROKE
moka za otroke

Dež. gledališče v Ljubljani.
Štev. 47. Dr. pr. 1156

V sredo, 1. januarja 1902.

Popoldanska ljudska predstava ob znižanih cenah.

Začetek ob 1/3. uri.

Tretjič na slovenskem odru:

Na sodnji dan.

Ljudska igra v štirih dejanjih. Spisal P. K. Rosegger. Poslovenil F. S. Finžgar. Režiser A. Verovšek. Štev. 48. Dr. pr. 1157.

Začetek ob 1/8. uri.

Drugič:

Deseti brat.

Narodna igra v petih dejanjih s petjem. Po Josip Jurčičevem romanu dramatisoval Fran Govc. Pevske točke priredil Lavoslav Pahor. Režiser Anton Verovšek. Kapelnik B. Tomaš.

Štev. 49. Dr. pr. 1158.

V četrtek, 2. januarja 1902.

Noviteta! Prvič: Noviteta!

Katakombe.

Veseloigra v štirih dejanjih. Spisal Gustav Davis. Režiser Adolf Dobrovolny.

Blagajnica se odpre ob 7. uri. — Začetek ob 1/8. uri. — Konca ob 10. uri.

Prihodnja predstava bo v soboto, 4. januarja 1902.

Umrli so v Ljubljani:

Dne 27. decembra: Gašper Sterle, gostac, 86 let, Črna vas 15, ostarelost. — Josip Kolar, nožar, 34 let, Mestni trg 9, Abscessus.

Dne 28. decembra: Jakob Čop, delavec, 81 let, Radeckega cesta 11, ostarelost. — Otilija Jenčič, zasebnica, 63 let, Študentovske ulice 3, Serahpis cordis. — Marija Krainer, zasebnica, 89 let, Gorupove ulice 3, ostarelost.

V deželni bolnici:

Dne 26. decembra: Luka Orehar, dninar, 63 let, pljučnica.

Meteorološko poročilo.

Višina nad morjem 306,2 m. Srednji zračni tlak 736,0 mm.

Dec.	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Morje v 24 urah
30.	9. zvečer	744,8	2,4	sl. jug	oblačno	
31.	7. zjutraj	745,6	0,2	brezvevtr.	megla	
"	2. popol.	745,7	0,8	brezvevtr.	megla	0,0 mm

Srednja včerajšnja temperatura 23°, normala: -2,6°.

Dunajska borza

dné 30. decembra 1901.

Skupni državni dolg v notah	99 —
Skupni državni dolg v srebru	98,80
Avstrijska zlata renta	118,90
Avstrijska krona renta 4%	95,95
Ogrska zlata renta 4%	118,85
Ogrska krona renta 4%	94,40
Avstro-ogrski bančni delnice	1595 —
Kreditne delnice	653 —
London vista	239,32
Nemški državni bankovci za 100 mark	117,17
20 mark	23,44
20 frankov	19,07
Italijanski bankovci	93,70
C. kr. cekini	11,32

Globoko užaljenim srcem javljamo vsem sorodnikom prijateljem in znancem tužno vest, da je Vsemogočnemu dopadlo, našega iskreno ljubljenega soproga, ozir. sina, brata in svaka, gospoda

Josipa Kolar-ja

nožarja in izdelovalca bicikljev

po dolgi in mučni bolezni, predvidenega s sv. zakramenti za umirajočega v 34 letu njegove dobe, danes ob 6. uri v boljše življenje poklicati.

Truplo dragega ranjčega je bilo v nedeljo 29. t. m. ob 4. uri popoldne iz hiše žalosti Mestni trg št. 9 na pokopališče k sv. Krištofu prenešeno.

Sv. maše zadušnice se bodo brale v stolni cerkvi.

Nepozabnega pokojnika priporočamo v blag spomin in molitev.

V Ljubljani 27. decembra 1901.

Alojzila Kolar soproga. Ludmila, Slavka otroka.

Poslano.*

Ker mi ni možno zvedeti imena onega človeka, koji me je vedoma lažljivo ovadil pri slav. c. kr. davčni oblasti, češ, da imam še vedno trgovino s čipkami in sicer skrivaj ali pa pod tujim imenom, pozivljam ga tem potom javno: z imenom na dan!, da se pogledava pred sodiščem; drugače ga imenujem **nesramnega lažnika** in **podlega obrekovalca**.

V Idriji, 27. decembra 1901.

Tomo Korbar
c. kr. paznik v pok.

*) Za vsebino tega spisa je uredništvo odgovorno le toliko, kolikor določa zakon. (2857)

Mesto posebnega naznanila.

Bogu Vsemogočnemu se je dopadlo, našo ljubljeno, nepozabno sestro, sva-kinjo in teto, gospodično

Marijo Gestrin

v 67. letu njene starosti, predvideno s sv. zakramenti za umirajočega po kratki bolezni, danes ob 4 1/2 uri popoldne k Sebi v boljše bodočnost poklicati.

Pogreb se bode vršil 1. januarja 1902 ob 4 1/2 uri popoldne iz hiše žalosti na Kongresnem trgu št. 5 k sv. Krištofu. Svete maše zadušnice brale se bodo v raznih cerkvah.

Predraga ranjca se priporoča v pri-jazen spomin in molitev.

V Ljubljani, dne 30. t. m. 1901.

(2876) **Žalujoči ostali.**

Zahvala.

Vsem cenjenim prijateljem in znancem, ki so nam ob smrti naše preljubljene sestre, cz. tete in svakinje, gospodične

Otilije Jenčič

tako ljubeznivo izrazili svoje sočutje, kakor tudi onim, ki so drago ranjko spremili k zadnjemu počitku, dalje za poklonjene krasne vence izrekamo svojo najiskrenejšo in najtoplejšo zahvalo.

Ljubljana 30. dec. 1901. (2879)

Globoko žalujoči ostali.

Zahvala.

Za nebrojne dokaze sočutja, katere so nam tako ljubeznivo izrazili naši prijatelji in znanci ob smrti naše drage, preljubljene matere, oz. tašče, stare matere in prababice, gospe

Marije Krainer

zasebnice

za mnogo krasne poklonjene vence, za nebrojno častilno spremstvo k zadnjemu počitku nepozabne ranjke, cenjenim gg. pevcem pa za ganljivo petje izrekajo tem potom svojo najprisrčnejšo in najtoplejšo zahvalo. (2880)

Globoko žalujoči ostali.

Ljubljana 31. decembra 1901.

Zahvala.

Za nebrojne dokaze ljubeznivega sočutja ob smrti našega nepozabnega soproga, oziroma sina, brata in svaka gospoda

Josipa Kolar-ja

nožarja in izdelovalca bicikljev

kakor tudi za krasne poklonjene vence ter nebrojno častilno spremstvo k zadnjemu počitku dragega pokojnika, izrekamo vsem prijateljem in znancem tem potom svojo iskreno, najprisrčnejšo zahvalo. (2858)

V Ljubljani 30. decembra 1901.

Globoko žalujoči ostali.

Odkup novoletnih vošil

za „Prešernov spomenik“ so darovali 30 kron gospodje z Bleda:

J. Peternel,
dr. Klimek,
J. Verderber,
Fr. Rus,
J. Rus,
V. Klinar,
F. Senekovič,
J. Pretnar,
M. Černe,
A. Pretnar,
J. Trojar,
A. Vovk,
A. Novak,
A. Vester,
M. Hribar,
M. Piemelj.

(2832)

Jmenik

onih p. n. gospodov Dolenje-logaških občanov kateri so se novoletnih in godovnih voščil za leto 1902 v prid tukajšnjemu ubožnemu zakladu oprostili:

Arko Ivan,
Bruss Josip,
De Gleria Anton,
Dolenc Anton,
Drabek Vincenc,
Gradovnik Fran,
Hamerlitz Marija,
Hodnik Fran,
Hodnik Marija,
Hladnik Fran,
Hladnik Ivan,
Kastelic Anton,
Kejžar Ivan,
Kunc Anton,
Lapuh Josip,
Majdič Fran,
Marguč Ivana,
Mazi Josipina,
Meze Ivan,
Mihevc Ivan,
Monetti Matija,
Mulley Adolf,
Murschetz Ivan,
Petrič Martin,
Pin Alojzij,
Segalla Just,
Serini Terezija,
Strauss N.,
Stroj Valentin,
Sicherl Ivan,
Sega Ivan,
Siber N.,
Trčelj Josip,
Tollazzi Tomo,
Turk Josip,
Verbič Jakob,
Zalar Matija.

Županstvo občine Dol. Logatec
dne 28. decembra 1901.

(1845)

Župan: **Mulley.**

K novemu letu

vsem našim p. n. gostom, prijateljem in znancem

najsrčnejša voščila!

Zahvaljujoč se posebej za nama izkazano zaupanje in proseč daljne naklonjenosti se beleživa (2884)

Ljudevit in Marija Fantini.

Usem svojim naročnikom
želim in voščim veselje

Novo leto!

Ob enem se priporočam vsakomur, ki rabi za lastne konje konjsko angleško opravo ali brhko ogrsko. Podpisani izdeluje trpežno in ceno. Z velespoštovanjem

Fran Bartl

germenar v Ljubljani,
Šelenburgove ulice. (2881)

Srčno vošilo

novemu letu 1902

s prošnjo
za nadaljno blagohotnost.

Z odličnim spoštovanjem

Ivan Hafner s soprogo

restavracija na železniški postaji v Ljubljani. (2853)

Prostor za gostilno

v mestu prevzame se v najem.

Kdo, pove upravn. „Slov. Nar.“. (2883-)

Zahvala.

Podpisani more le tem potom izreči svojo najiskrenejšo zahvalo gosp. **Lovru Bezleju v Zgornji Šiški št. 71** za njegovo trudapolno zdravljenje moje bolezni. Protin me je mučil tako strahovito, da so bili moji udi popolnoma sključeni, vsa uporabljena sredstva niso nič pomagala, dokler me ni zgoraj imenovani s svojim lastnoročnim masiranjem rešil te grozne bolezni. Zatorej morem s polno vestjo kar najtopleje priporočati g. Bezleja vsem na protinu trpečim.

Ljubljana, 30. decembra 1901.

(2849)

Ludovik Prestl, livec.

Maturant-realec

želi dobiti **začasno primerno službo** v kaki odvetniški ali notarski pisarni.
Ponudbe pod „realec“ na upravništvo »Slov. Naroda«.

(2869-1)

Dobro izurjen kletar in ekonom

išče službe v kaki večji trgovini z vinom ali na kako večjo posestvo kot oskrbnik.
Ponudbe prosi na upravništvo »Slov. Naroda«.

(2805-2)

LJUBLJANSKI ZVON

MESEČNIK ZA KNJIŽEVNOST IN PROSVETO.

LETNIK XXI. (1901).

Izbaja po 4 1/2 pole obsežen v veliki osmerki po eden pot na mesec v zvezkih ter stoji vse leto 9 K 20 h, pol leta 4 K 60 h, četrt leta 2 K 30 h.

56

Za vse neavstrijske dežele 11 K 20 h na leto. Posamezni zvezki se dobivajo po 80 h.

„Národna Tiskarna“ v Ljubljani.

Kupujte in zahtevajte

povsod le svinčnike, ki nosijo napis:

„Svinčnik družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani“.

Ti svinčniki so **novi blago** in **zanese-ljivo dobri** ter iz svetovnoznane avstrijske tiskarne Hardtmuth-ove in **nič dražji** od drugih. Svinčniki „družbe sv. Cirila in Metoda“ naj se **vpeljejo v vse šole**, saj **dajna naša družba skrbi največ za narodne šole** in vsak krajcar je dobro dojde.

(2331-11)

Z blagim namenom je združeno dobro blago.

Cena 12 ducatov:

Št. 100 št. 90 št. 301 št. 302 št. 504

K 142. K 270. K 450. K 504. K 684.

Glavno zalogo ima

trgovina Ivana Bonača v Ljubljani.

Trgovski učenec

poštenih starišev, vsprejme se takoj v trgovino z mešanim blagom pri

(2867-1) M. Žigonu v Škofji Loki.

Poština in brzojavna opraviljica

se takoj sprejme. Ponudbe na poštini urad

Kokra pri Kranju. (2833-2)

(1912-35)

Böttger-ja podganska smrt

za popolno pokončanje vseh podgan, strupa prosta za ljudi in domače živali, a 40 kr. in 80 kr., se dobiva samo

v deželni lekarni „pri Martji pomagaj“ M. Leustek-a in v lekarni Ubald pl. Trnkóczy-ja v Ljubljani.

Z uspehom podganske smrti sem bil jako zadovoljen. Po prvem nastavljenju sem našel 18 podgan mrtvih in torej lahko vsakomur priporočam to sredstvo.

Schweinfurt, dne 11. februvarja 1899.

(2605-6) L. Kres, mlekarja.

C. kr.

dražbeni urad

(Dorotheum)

(2374) Dunaj (19)

I., Dorotheergasse 17

prevzema za licitacije: glaso-virje, harmonije, dobro pohi-štvo, okrasne komade, vozove, ekvipaže, premične reči iz za-puščin in preseljevanja, kakor sploh vsakovrstne predmete, izvzemši novo blago.

Zglati se vsak dan od 8.—12. ure.

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

Izvod iz voznega reda

veljaven od dne 1. oktobra 1901. leta.

Obhod iz Ljubljane juž. kol. Proga čez Trbiž. Ob 12. uri 24 m po noči obojni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno, čez Selzthal v Aussee, Solnograd, čez Klein-Reifling v Steyr, v Linc na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m zjutraj obojni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selzthal v Solnograd, Inomost, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 51 m dopoldne obojni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 3. uri 56 m popoldne obojni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno, čez Selzthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Geneve, Pariz, čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejevice, Plzen, Marijine vare, Heh, Franzove vare, Karlove vare, Prago, (direktni voz I. in II. razreda), Lipsko, Dunaj via Amstetten. — Ob 10. uri zvečer obojni vlak v Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Inomost, Monakovo. (Trst-Monakovo direktni vozovi I. in II. razreda.) — Proga v Novo mesto in v Kočevje. Obojni vlaki: Ob 7. uri 17 m zjutraj, ob 1. uri 5 m popoldne, ob 6. uri 55 m zvečer. Prihod v Ljubljano juž. kol. Proga iz Trbiža. Ob 3. uri 25 m zjutraj obojni vlak z Dunaja via Amstetten, Monakovega, Inomosta, Franzensfesta, Solnograda, Linca, Steyra, Aussee, Ljubna, Celovca, Beljaka, (Monakovo-Trst direktni vozovi I. in II. razreda). — Ob 7. uri 12 m zjutraj obojni vlak z Dunaja via Amstetten, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plzna, Prago, (direktni vozovi I. in II. razreda), Budejevice, Solnograda, Linca, Steyra, Pariza, Geneve, Curiha, Bregenca, Inomosta, Zella ob jezeru, Lend-Gasteina, Ljubna, Celovca, St. Mohorja, Pontabla. — Ob 4. uri 44 m popoldne obojni vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthala, Beljaka, Celovca, Monakovega, Inomosta, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 8. uri 51 m zvečer obojni vlak z Dunaja, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla. — Proga iz Novega mesta in Kočevja. Obojni vlaki: Ob 8. uri in 44 m zjutraj, ob 2. uri 32 m popoldne in ob 8. uri 35 m zvečer. — Obhod iz Ljubljane juž. kol. v Kamnik. Mešani vlaki: Ob 7. uri 28 m zjutraj, ob 2. uri 5 m popoldne, ob 6. uri 50 m zvečer, ob 10 uri 25 m le ob nedeljah in praznikih v oktobru, poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih in samo v oktobru. — Prihod v Ljubljano juž. kol. iz Kamnika. Mešani vlaki: Ob 6. uri 49 m zjutraj, ob 11. uri 6 m popoldne, ob 6. uri 10 m zvečer in ob 9 uri 55 m zvečer, poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih in samo v oktobru. (1393)

Talanda Ceylon-čaj

Je jednat, aromatičen, čist.

Št. 1 v zavojčkih a K —20, K —50, K 125
Št. 2 „ „ —24, „ —60, „ 150
Št. 3 „ „ —32, „ —80, „ 2.

se dobiva v vseh večjih špicerijskih trgovinah. (2593-12)

Na parnih žagah izurjeni

mašinist

zanesljiv in trezen, se oglasi lahko takoj pri **Franjo Žagar-ju**, Stari trg pri Rakeku. (2874-1)

Odvetniški koncipijent

z legalno prakso

išče se za pisarno na južnem Štajerskem. Plača po dogovoru. Naslov v upravništvu Slov. Naroda. (2875-1)

Vsak dan sveže in fine

pustne krape

priporoča slaščičarnica (2872-1)

R. Kirbisch-a

Ljubljana, Kongresni trg.

Priznana naravna

istrska vina

pošiljata po nizki ceni (2010-32)

Rebec & Zalaznik, Pulj.

Veliko izber

finih vin v butilkah

same preskušene in z jamčeno pristne

kakovosti

priporoča trrdka

Edmund Kavčič

trgovina delikates, v Ljubljani, Prešer-
nove ulice. (12-261)

Dobre cenene ure

s 3letnim pismenim jamstvom

razpošilja zasebnikom

HANNIS KONRAD

tovarna za ure in eksportna hiša zlatin

Most (Brux) Češko.

Dobra nikelnasta remontoarka . . . gld. 375

Prava srebrna remontoarka . . . 580

Prava srebrna verižica . . . 120

Nikelnasti budilec . . . 195

Moja trrdka je odlikovana s c. kr. orlom, ima

zlate in srebrne medalje razstav ter tisoč in

tisoč priznanih pism. (2758-6)

Ilustrovan katalog sastonj in poštnine prosto.

K. in R. JEZEK

tovarna in livarna kmetijskih in poljedelskih strojev v Blanskem na Moravskem.

Podružnična zaloga

v Ljubljani, Dunajska cesta, v hiši gosp. Ivana Kneza na dvorišču „pri Figovcu“.

Zastopnik oziroma voditelj zaloge je

Ivan Komatič.

kateri priporoča te izdelke, posebno lahko tekoče mlatilnice z medenimi tečaji ali pa na kroglice, vitlje (gepelne) od ene do štirih konjskih močij. Potem najnovejše slamo-reznice, posebno znane patent „Austria“ štev. 7, 6, 5, 4, katere se gonijo z roko ali pa z nogo, ter so posebno priročne za gepel vsake sile. — Dalje sesalke (pumpe) za gnojnice, stiskalnice za grozdje in sadje, žitočistilnice, veteroce, stroje za robkanje koruze, reporeznice itd. po nizkih cenah.

Za vsak odzveti komad se da jamstvo.

Kmetovalci, kateri niso v stanu kmetijskih strojev takoj plačati, dobé iste tudi na obroke. (2815-2)

Svarim kmete, da se varujejo precešenih strojev.

Nadlogar.

Prvo zagrebško lovsko društvo išče **vrlega nadlogarja**. Isti mora biti popolnoma vešč v vsaki stroki nizkega lova, poglavito v izreji fazanov in lovljenju roparske zverjadi s petljami in z železi, **zlasti pa mora biti neutrudljiv v preganjanju lovskih tatov**.

Plača je na mesec 50 K. Hiša in hlev z vrtom in 1 oralom polja na uporabo, 2 kvadratna sežnja drv ter nagrada za ubito roparsko zverjad, kakor tudi nagrada za vsakojako koristno divjačino, katere se v lovskem kraju ustrelji. Isti ima na dresuri vedno 1 do dva psa, kar se posebno dobro nagraduje.

K ponudbam naj se prilože prepisi spricheval o dosedanjem službovanju ter o izvršenih šolah kakor tudi o eventualno izvršenih izpitih (kar ni neobhodno nujno). Ponudbe naj se dološljejo na:

Prvo zagrebško lovsko društvo, v roke Stanku Andrijevič, Hica 37.

(2793-3)

Prepisi se ne vračajo.

C. kr. priv. tovarna za cement

Trboveljske premogokopne družbe v Trbovljah

priporoča svoj pripoznano izvrsten **Portland-cement** v vedno enakomerni, vse od avstrijskega društva inženirjev in arhitektov določene predpise gledé tlakovne in od-porne trdote **daleč nadkriljujoči** dobroti, kakor tudi svoje priznane izvrstno **apno**.

Priporočila in sprichevala

raznih uradov in najslavitejših trrdk so na razpolago.

Centralni urad:

(2111-15)

Dunaj, I., Maximilianstrasse 8.

Vedno razstavljeno!

Za novo leto!

Stroj za ribanje kruha itd.

Stojala za božična drevesca in primerna darila, kakor: **drsalice, mesoreznice, tehtnice, stroje za ribanje kruha, sladkorja itd., mož-narje, modelčke, likala, mlinčke za kavo, samovarje** ter vse druge v to stroko spadajoče predmete **po jako ugodnih cenah** priporoča

Samovar.

Andr. Druškoviča naslednik

Valentin Golob

trgovina z železnino na Mestnem trgu.

(2760-4)

Naznanjam, da sem prevzel od „Národne Tiskarne“ v Ljubljani v izključno razprodajo **Jurčičeve zbrane spise**, potem letnike in posamezne te-vilke „Ljubljanskega Zvona“ in vse one knjige, katere so iz le v založbi „Národne Tiskarne“. — Te knjige so:

Josefa Jurčiča zbrani spisi, zvezek I. do XI., broširan a 60 kr., elegantno vezan a 1 gld. „Ljubljanski Zvon“, letniki II., III., V., VI., broširan a 3 gld., vezan v Bonačeve platnice a 4 gld. 20 kr.; — letniki VII. in VIII., broširan a 4 gld., vezan v Bonačeve platnice a 5 gld. 20 kr.; — letniki od IX. do XVIII., broširan a 4 gld. 60 kr., vezan v Bonačeve platnice a 5 gld. 20 kr. Posamezne številke „Ljubljanskega Zvona“ po 40 kr. Zbirka zakonov. I. Kazenski zakonik, vezan a 3 gld. Zbirka zakonov. II. Kaz. pravdni red, vezan a 2 gld. 80 kr. Zarnikovi zbrani spisi. I. zvezek, broširan a 50 kr. Dr. Nevešekdo: „4000“. Povest, broš. a 50 kr. A. Askerc: Izlet v Carigrad, broš. a 20 kr. Po znižani cenl priporočam: Fran Kočbek, Pregovorl, prilike in rekl. Prej 50 kr., sedaj samo 30 kr.

Turgenjev: Otol in sinovi. Roman, broširan a 50 kr. — Štiri novele, broš. a 20 kr. Beneš-Třebizsky: Blodné duše. Roman, broširan a 70 kr. Lefebvre: Pariz v Ameriki, broširan a 50 kr. Stat nominis umbra: Časnikarstvo in naši časniki, broširano a 40 kr. Tolstoj: Dva romana, broširana a 70 kr. Jelinek: Ukrajinske dume, Povest, broširana a 15 kr. Halévy: Dnevnik, broširan a 15 kr. — Rzne pripovedke, broširane a 40 kr. — Dve povesti, broš. a 25 kr. Theuriet: Undina. Povest, broš. a 20 kr. A. Trstenjak: Slovensko gledališče, broširan izvod a 1 gld. Jurčič: Listki, broš. a 15 kr. — Gregorčičevim kritikom, broš. a 30 kr. Avstrijski patrijot: „Parteiwesen der Slaven“, broširano a 50 kr.

Sprejemam tudi naročila na vse modne žurnale, na vse do-maše in tuje časnike ter knjige.

I. Schwenstner

knjigotržec

V Ljubljani, Dvorni trg štev. 1.

Uradno dovoljena (2865)
posredovalnica stanovanj in služeb
G. FLUX
Gospodske ulice št. 6
veliko izber služeb
posebno za
kuharice, hišine, pestunje, pro-
dajalke, natakariče
za Ljubljano in drugod. Potnina tukaj.
Natančneje v pisarni.

Eckertova zlahtna kupa
(Edelraute) (871-22)
dijetični
naravni likêr
iz planinskih zelišč, destilliran,
prijetnega okusa, želodec krep-
čujoč. Na lovu ali pri izletih
vodi priručan izborni okrepča-
len. Najbolje priporočeno
domače sredstvo.
Ces. kralj. dež. priv.
tovarna za likêrje
Alb. Eckert, Gradec.

Naznanilo.
Usojam si cenjenemu ob-
činstvu uljudno naznaniti, da
sem prevzel staroznano
Koslerjevo
pivovarno - restavracijo
v Spodnji Šiški.
Skrbel bodem, da bode
slavno občinstvo postreženo s
pristočno pijačo ter z okusnimi
mrzlimi in gorkimi jedili ob
vsakem času.
Otvoritev dne 5. januarja 1902.
Za obilni obisk se priporoča
(2819-1) **Fran Klanšek.**

Dragotin Petter
ravnatelj podružnice „Ljubljanske kreditne banke“ v Spljetu
Štefanija Oblak
v Ljubljani
zaročena. (2837)
U Ljubljani, dné 31. decembra 1901.

Dve učenki
sprejme brezplačno (2814-2)
šivilja B. HELIEL
Radeckega cesta št. 1.
Lepo predivo
kakor tudi
vse druge deželne pridelke
ter
vsako množino suhih gob
kupi najdražje
Anton Kolenc
trgovca v Celji na Stajerskem.
Kdor ima kaj blaga, naj naznani ceno in
kakovost. (2182-25)

Rokavice
iz tkanine,
glacé in pralnega usnja
dobre vrste
kakor tudi (2026-10)
kožice za snažiti
v različni velikosti po nizki ceni pri
Alojziju Persché
Pred škofijo 22.

Deček
ki ima veselje do trgovine, se sprejme
tako pod ugodnimi pogoji v trgovino
z mešaním blagom. (2821-3)
Naslov v uprav. »Slov. Naroda«.
Tovarna za lesene klinčke
na Ogrskem išče spretnega
poslovodjo
ki je popolnoma izveden v izdelovanju
po ameriškem sistemu in mora za brez-
hibne izdelke garantirati. — Istotam se
tudi sprejme spreten
nožobrusilec.
Ponudbe s plačilnimi pogoji naj se
pošiljajo na: **Schmidt & Perlfaster,**
Karánsebes, Ogrsko. (2804-2)

Konjak
Julien
najboljši tuzemski konjak (2813-3)
se dobiva pri
Fr. Buzzolini, Xham
& Murnik in
J. Stacul.

Voznike piva
vsprejme se v zalogi mengiškega
piva v Metelkovih ulicah št. 7.
Oglasiti se je dopoldne od 12. do
1. ure. Starejši imajo prednost. (2870)

Preselitev
posredovalnice za delo in
službe ter za stanovanja.
Uljudno naznanjam, da sem se 8. no-
vembra 1901
preselila s Sv. Petra ceste
v Sotesko št. 8
ter prosim, da me cenjeno občinstvo tudi v mojem
novem bivališči počasti z mnogobrojnimi naročili.
Z vsem spoštovanjem
Katarina Egy
posredovalnica za delo in službe ter za
stanovanja. (2428-11)

Ciril-***
Metodov
stenski-***
skladni ***
koledar ***
je izšel
v lični moderni obliki s po-
dobno slovanskih blagovest-
nikov v barvah.
Cena izvozu K 1.40,
po pošti 20 vinarjev več.
Dobiva se v trgovinah v
Ljubljani in pri založniku
* Tiskarna *
A. Slatnar
* v Kamniku. *
(2434-13)

Stroji za poljedelstvo
vse vrste, kakor: **slamorenice, vitla** (gepeljne), **mla-
tilnice, mlini** za šrotati kakor tudi **mlini s kamni** za
moko, kakor vodni mlini narejeni in z roko ali s konji
za goniti, **jekleni plugi** (sistem Sack), **travniške brane**,
stroje za kositi itd. itd.
Vse vrste **tromb** in **cevi** za vodovode in tehnično
potrebščino za tovarne.
Potem **železniške šine, traverze, peči, štedilnike,**
okovi za vrata in okna, **kuhinjska oprava** itd. itd. se
dobi najcenejše in najboljše pri
(2809-2)
Karol Kavšeka nasl.
Schneider & Verovšek
trgovina z železnino na debelo in na drobno in zaloga poljedelskih strojev
Ljubljana, Dunajska cesta 16.
Stroji samo prve vrste.
Slovenski ceniki se pošiljajo na zahtevo brezplačno.

Izdelovanje sodavice
z našimi avtomatično delujočimi stroji na sodavico pri-
naša **obilno dobička.** Zahtevajte cenik ter proračune
stroškov o
popolnih strojnih napravah
za sodavico najnovejšega sistema, kakor
tudi **pristroje** (aparate) za točenje piva in
vina v veliki izbiri.
(2796-2) Brez stroškov in franko.
pri
Dr. Wagner & Compagnie
združene tovarne kot komanditno
društvo, podružnica na Dunaju XVIII.
Schoppenhauerstrasse 45.

Oklic.
Prostovoljna dražba vina v Majškem Vrhu in Podlehniku blizu Ptujja.
Po predlogu varstva Gregorič-evih otrok se bode prostovoljna sodnijska dražba
vsakega letošnjega vinskega pridelka, obstoječega iz 295 hl haložkega vina, priznana
izvrstne kakovosti, vršila
v torek dne 14. januarja 1902 dopoldne ob pol 11. uri
in sicer najpoprej v kleti na marof v Majškem Vrhu (1/2 ure od Ptujja) in potem v
kleti gospodske hiše v Podlehniku.
Vino se bode po 16 kr. = 32 v. liter izklicalo in sicer le po polovnjakih (à okoli
300 l) brez droži oddalo; pod tem zneskom oziroma pod to mero se ne prodaja.
Posodo, katera mora po predpisu meroskušana biti, morajo kupci seboj pripeljati.
Največa ponudba se ima v gotovem izplačati in sicer polovica takoj pri dražniku,
druga polovica pa pri prenosu vina, kateri se ima najpozneje v 8 dneh po dražbi
vršiti.
Pri pretakanju vina se bode tudi natančno število litrov določilo.
3% ubožni doklad imajo kupci plačati. (2841)
C. kr. okrajno sodišče v Ptujju, odd. I.
dne 21. decembra 1901.

PARIŠKA RAZSTAVA 1900: „GRAND PRIX“.
Najvišje odlikovanje!
Na 7 prejšnjih razstavah odlikovano s prvimi darili.
Le pristno 1860 T.P.A.M. na podplatu. CIJETEPBYPTB
Šentpeterburške
galoshe
čevlji za sneg, Storm Slippers
Vsak dan se izdelava
v tovarni
40.000 parov!
Samojedini kontrahenti: **Messtorff, Behn & Co., Dunaj, I.**
V Ljubljani se dobivajo pri znanih trdkah: **J. S. Benedikt, Ernest Jeuncker,**
A. Kaseh, Henrik Menda, Iv. Kordik, Ant. Leutgeb, Karl Recknagel,
Albert Schäffer, F. M. Schmitt, Fran Szantner itd. (2808-14)

MARIJA DRENIK, Kongresni trg 7,

Hiša „Matice Slovenske“.

Zunanjim naročilom se ustreza najtočneje.

Naznanilo!

Usojava si naznaniti slavnemu občinstvu, kakor vsem dosedanjim obiskovalcem **Okermüllerjeve gostilne v Milinski ulici**, da sva prevzela z 1. januarjem 1902

Lächle-tovo gostilno v Mariboru

Koroške ulice št. 33

ter bodeva vedno, kakor dosedaj skrbela za hitro postrežbo, dobro kuhinjo, pristno ljutomersko vino in sveže pivo. — Posebno opozarjajo gospode, ki so prijatelji kegljišča; kajti taisto se porablja tukaj pozimi in poleti.

Vsem dosedanjim gostom se najserčneje zahvaljujeva za skazano nam prijaznost, ter se tudi v bodoče v omenjeni gostilni k obilnemu obisku najljubše priporočava.

Z velespoštovanjem

Andrej in Marija Meden.

(2859)

Primerna novoletna darila.

Priporočam svojo veliko zalogo finih švicarskih ur, krasne stenske ure, budilke, verižice, prstane, jako lepa in okusna različna darila iz finega kina-srebra, namizne oprave (Besteck) itd.

Pripomnim, da sem dobil lepo izbero švicarskih žepnih srebrnih in zlatih ur.

Vse je puncirano pri c. kr. uradu. Na razpolago so novi veliki ceniki, katere razpošiljam poštine prosto. (101-90) Za vse blago jamčim 1 do 5 let.

Fran Čuden.

Mestni trg.

Mestni trg.

Najnižje cene!

Naznanilo in priporočilo.

Podpisana sl. občinstvu uljudno naznanjajo, da dosedanjo gostilno „pri Gambrinu“ v zidovski stezi št. 4 opustita, ter prevzameta dne 1. januarja 1901

restavracijo Auer-jevih dedičev v Wolfvih ulicah števil. 12.

Zahvaljujeva se torej tem potom vsem častitim gg. gostom in obiskovalcem najine dosedanje gostilne za poset iste in za prijazno naklonjenost, katero uživati nama je bila čast; obenem pa priporočava najino novo restavracijo sl. občinstvu v cenjeni obisk, kjer bodeva, bodisi iz kleti ali kuhinje vsakemu najbolje postregla.

Vedno sveže pivo iz domače Auer-jeve pivovarne, kakor tudi fina, pristna in naravna vina. — Jedila gorka in mrzla ob vsakem času. — Opoldanska hrana in večerja v abonent.

Elegantni in prijetni zimski prostori in salon so društvom ter obiteljskim krogom na razpolago.

Z odličnim spoštovanjem

Alojzij in Marija Rasberger.

(2850-1)

Uabilo

na

III. plesni venček zaveze

hotelskih, gostilniških in kavarnarskih uslužbencev na avstrijskem

odseka za Ljubljano

ki se urši

v četrtek, dne 9. januarja 1902
v kazinskem steklenem salonu.

Godba c. in kr. pešpolka števil. 27 Leopold II. kralj Belgijcev.

Začetek ob polu 9. uri.

Ustopenina H 1'20.

Želi se navadna toaleta.

(2847)

Odbor.

Pojasnila in dopise prosi se na blagajnika odbora Josipa Schreya v hotel Lloyd priposiljati.

Največja zaloga vsakovrstnih ženskih ročnih del in pripadajočega materiala. Monogrami in druge risbe se predtiskujejo na vsako blago. Priporočam tudi bogato zalogo volne po najnižji ceni. Izvršujejo se vsake vrste veznine v beli kakor cenejši tamburirni tehniki.

(2740-6)

Otvoritev vinske kleti „Mestni dom“.

Slavnemu občinstvu uljudno naznanjam, da bodem otvoril dne 1. januarja 1902, novega leta dan, popoldne ob 5. uri

po velikomestnem načinu urejeno

vinsko klet „Mestni dom“

v lastni hiši na Cesarja Jožefa trgu št. 8.

Postajališče električne cestne železnice.

Točil bodem neposredno iz sodov čez ulico, oziroma tudi postregel v prav lično urejenih, zvečer električno razsvetljenih kletih z raznovrstnimi vini, za katerih pristnost jamči moje ime.

V obilno odjemanje se uljudno priporočam ter beležim z velespoštovanjem

(2823-2)

Fr. Fabian.

Pristen Pekarekov kitajski čaj

v originalnih zavitkih

se ne more nadomestiti, kar se tiče kakovosti, z nikakršno drugo, kakorkoli imenovano znamko, ter ostane nedosežen glede finosti, moči in arome, po svojem izbranem mešanju.

Nikdo naj ne zamudi poskušnje in pri nakupu naj pazi na podpis pri vsakem zavitku, da ne dobi manj vrednega blaga ali celo ponarejenih izdelkov.

Pekarekov pristen kitajski čaj

se dobi v Ljubljani pri:

(2739-4)

Alojziju Lillegu, špecer. trgovcu in Antonu Kancu, drogueristu.

Za Božič in novo leto!

Josip Hochstädter in sinovi, Zagreb

Draškovičeva ulica 24, 26

priporočajo svoje izborne vrste piv v sodčkih in steklenicah, in sicer:

Gössko pivo Plznski pralivor

iz Gössa pri Ljubnem

iz meščanske pivovarne v Plznu

Monakovsko avguštinsko pivo.

Za udobnost p. n. občinstva razvrščajo se omenjena piva v zabojce po 25 ali 50 litrov, kakor kdo zahteva, vendar se morejo oddati le kompletni zaboji. — Zagreb-škim odjemalcem se vsako naročilo od 5 steklenic naprej dostavi franco na dom.

Ceniki zastoj.

(2707-6)

Z velespoštovanjem

Josip Hochstädter in sinovi, Zagreb,

Draškovičeva ulica št. 24, 26.

Monakovsko avguštinsko pivo.

Najizvrstnejši, priznani najboljši jekleni plugi

na 1, 2, 3, in 4 strgala,

brane za travnike in za mah,

členkaste in diagonalne,

krožčasti ali gladki jekleni poljski valji,

sejalni stroji „Agricola“,

sečni stroji

za travo, deteljo in žito,

grablje za seno in žetev, obračala za seno,

Patentovani sušilni pristojci

za sadje, zelenjavo itd.

Stiskalnice za grozdje in sadje

kakor tudi za druge namene.

Mlini za sadje in grozdje.

Stroji za mečkanje grozdja

(Traubenrebelmaschinen).

Samodelavne

patentovane trne brizgalnice za uničevanje

grintovca in krvnih uši

„SYMPHONIA“.

Slamorezni stol

s patentovanim vrtilnim krožnim mazilnikom, z lahkim hodom, prihrani se kakih 40% moči.

Prenosne štedilnokotlene peči.

Parilniki za klajo.

Najnovejša čistilnice za žito.

Izbiralniki.

Strgala za koruzo.

Stiskalnice za seno

za ročno gonitev, stoječe ali prevodne.

Mlatilnice s patentovanim vrtilnim krožnim mazilnikom za gonitev z roko, vitlom (geplom) ali s paro.

Mlini za debelo moko. Rezalnice za repo.

vitli (gepli) za vprego 1-6 vprežnih, živalij, kakor tudi vse druge gospodarske stroje izdelujejo in dobavljajo v najnovejši konstrukciji

Ph. Mayfarth & Co.

c. in kr. izključno pat. tovarna gospodarskih strojev, železolivnic, parnih fužin.

(2882-10)

Ustanovljeno 1872.

Dunaj II/1 Taborstrasse št. 71.

750 delavcev.

Nagrajena več kakor s 450 zlatimi, srebrnimi in bronastimi kolajnami na vseh večjih razstavah. Natančne kataloge in nebrojna priznalna pisma grat's. Zastopniki in preprodajalci se iščejo.

Usem mojim cenjenim odjemalcem, prijateljem in znancem izrekam tem potom

Veselo novo leto!

Z odličnim spoštovanjem

Milko Hrabeš

(2873)

urar

Jurčičev trg 3, Ljubljana.

Vsem p. t. gostom, prijateljem in znancem želiva (2862)

srečno in veselo

novo leto.

J. in M. Vospernig.

Vsem svojim cenjenim odjemalcem, prijateljem in znancem se srčno zahvaljujem za izkazano zaupanje v starem letu ter si usojam priporočati se tudi nadalje in želim vsem (2856)

srečno in veselo novo leto!

Andrej Marčan

mesar na Sv. Petra cesti št. 10.

Srečno novo leto

vsem cenjenim gostom!

Ivan in Franja Hafner.

(2882)

„Pivarna“.

Veselo in srečno novo leto

želi vsem častitim naročnikom, prijateljem in znancem ter se priporoča za nadaljno naklonjenost in mnogobrojen obisk

Engelb. Franchetti

brivec (2851)

Jurčičev trg št. 3.

Vsem svojim cenjenim odjemalcem, prijateljem in znancem želim

veselo

novo leto

ter jih prosim, da mi tudi nadalje ohranijo svoje zaupanje in naklonjenost s spoštovanjem

Alojzij Večaj

(2834)

pečar, Opekarska cesta št. 9.

Srečno in veselo

novo leto 1902

želita vsem cenjenim starim in novim gostom restavracije

Auer-jevih dedičev

kakor tudi prijateljem in znancem (2851)

Alojzij in Marija Rasberger.

Vsem svojim častitim gostom, prijateljem in znancem želiva

veselo in srečno (2877)

*** novo leto ***

in prosiva nadaljne naklonjenosti.

Z odličnim spoštovanjem

Ivan in Ana Škerjanec.

Veselo in srečno

*** novo leto!**

želim vsem častitim prijateljem, znancem in odjemalcem.

Zahvaljujoč in priporočaje se daljni naklonjenosti

spoštovanjem (2866)

Franč Čuden

v Ljubljani, Mestni trg.

Srečno *

novo leto

želi vsem svojim prijateljem, znancem in častitim odjemalcem (2888)

O. Bernatovič.

(Angleško skladišče.)

Vsem svojim cenjenim gostom (2835)

kavarne „Evropa“

kakor tudi vsem prijateljem in znancem želiva

srečno

novo leto

proseč jih nadaljne naklonjenosti z odličnim spoštovanjem

Anton in Josipina Krapš.

srečno in veselo novo leto

želim svojim p. n. častitim obiskovalcem, prijateljem in znancem ter priporočam i nadalje svoj prvi najelegantnejši, s higieničnim komfortom urejeni

brivski in česalni salon

Njihovi naklonjenosti in podpori se priporočujoč z zagotovilom dobre in čedne postrežbe se priporočam (2852)

Z odličnim spoštovanjem

Aleks. Gjud

brivec, Kongresni trg št. 3.

Veselo novo leto

želi (2842)

Jakob Zalaznik.

Restavracija „pri Zvezdi“.

Usem najinim častitim gostom voščiva (2863)

veselo novo leto!

P. in M. Kriseh.

Cafe-Restaurant Švicarija in gostilna Perles.

Usojava si vsem svojim častitim p. n. gostom, prijateljem in znancem voščiti

*** srečno novo leto ***

s prošnjo za nadaljno naklonjenost.

Veselo spoštovanjem (2846)

Fric in Marija Novak.

Kafe-restaurant v Švicariji in gostilna pri Perlesu.

Vsem p. n. cenjenim naročnikom, prijateljem in znancem se priporoča in želi

veselo in srečno novo leto!

proseč nadaljne naklonjenosti

Z vsem spoštovanjem (2871)

J. & J. Zamlen

črevljarski mojster

Židovske ulice 5, Ljubljana

Vsem častitim prijateljem, znancem, gostom in odjemnikom vina želim udano s svojo soprogo prav (2873)

veselo in srečno

novo leto!!

Alojzij in Ana Zajec.

Spodnja Šiška-Ljubljana.

Vsem častitim obiskovalcem najine kavarne, kakor tudi vsem znancem in prijateljem želiva

srečno in veselo

novo leto

proseč jih nadaljne naklonjenosti tudi v novem letu (2864)

Fran in Marija Hrabeš.

Usem svojim častitim naročnikom, prijateljem in znancem želiva

srečno in veselo

novo leto!

ter se tudi nadalje priporočava. (2861)

Z odličnim spoštovanjem

Režika in Fran Lovše

mesar na Jurčičevem trgu.

Vsem prijateljem in znancem

veselo novo leto

Josip in Ema Noll.

Avzug Repič

sodarski mojster v Ljubljani

želi vsem svojim cenjenim naročnikom, odjemalcem, prijateljem in znancem (2843)

srečno

novo leto!

Vsem p. n. ljubim gostom, prijateljem in znancem želita podpisanca

srečno in veselo

novo leto

ter se priporočata za nadaljni obisk hotela (2840)

„LLOYD“

Josipina in Karol Počivaunik.

Vsem svojim cenjenim trgovcem prijateljem in znancem želi

veselo novo leto

ter se priporoča v nadaljno

naklonjenost

A. Butscher-jeva vdova

(2839) agentura.

Vsem prijateljem in znancem, posebno pa svojim stalnim gostom želita (2838)

— veselo —

srečno novo leto

Anton in Julka Albert na Urhniki.

Vsem svojim cenjenim gostom in odjemalcem, kakor tudi vsem znancem želim

srečno in veselo

novo leto!

(2836) S spoštovanjem

Avguštin Zajec

gostilničar na Rimski cesti št. 4.

Vsem svojim vč. p. n. gostom, prijateljem in znancem

prisrčen Prosit (2848)

k novemu letu

proseč nadaljne naklonjenosti z veselo spoštovanjem

gostilna „pri Lipi“

Marija Umberger.